

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ
Fakulta informatiky a managementu

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ
Fakulta informatiky a managementu
Katedra rekreologie a cestovního ruchu

**Analýza práce vodního záchranáře v České republice a
v USA**

Autor: Pavel Čapek

Studijní obor: sportovní management

Vedoucí práce: Mgr. Pavlína Chaloupská, Ph.D.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně a uvedl jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne

Pavel Čapek

Poděkování:

Rád bych touto cestou poděkoval Mgr. Pavlíně Chaloupské, Ph.D. za odborné vedení, ochotu a vstřícnost, kdy mi trpělivě napomáhala při konzultacích a při kontrole práce.

Anotace

Tato bakalářská práce analyzuje hlavní rozdíly práce vodního záchranáře mezi Českou republikou a USA. Porovnává odpovědi studentů vysokých škol, kteří již tuto pracovní pozici vykonávali v minulých letech.

V teoretické části obecně charakterizuje vodního záchranáře, popisuje historii vodní záchranné služby, potřebnou kvalifikaci pro možnost výkonu na území České republiky a také nás seznamuje s programem, který studentům vysokých škol umožňuje vycestovat za prací do zahraničí. Pro uvedení do tématu byla použita odborná literatura. V praktické části jsou vyhodnoceny dotazníky vyplněné studenty vysokých škol. Analýza dotazníku se zaměřuje na nejdiskutovanější faktory při srovnávání pracovních pozic vodního záchranářství mezi Českou republikou a USA.

Title

Analysis of water rescue work in the Czech Republic and in the USA

Annotation

This bachelor thesis analyzes the main differences between the water rescue work of Czech Republic and the USA. The main task is to compare responses of the responses university students who already have performed this job in the past years.

The theoretical part characterize the general definition of water rescuer, also describes the history of water rescue service and talks about necessary qualification for water rescue work in the Czech Republic. The bachelor thesis provides us with the information about the program that allows university students to travel abroad for work. For introduction into the topic of motivation has been used specialized literature. The practical part evaluates the questionnaires completed by university students. The analysis of the questionnaire focuses on the most discussed factors of comparing water rescue work between the Czech Republic and the USA.

Obsah

1. ÚVOD.....	1
2. STANOVENÍ CÍLŮ A METODIKA ZPRACOVÁNÍ.....	2
3. TEORETICKÁ VÝCHODISKA.....	3
3.1 Vymezení pojmu vodní záchranář.....	3
3.1.1 Oblečení	3
3.1.2 Osobní vybavení plavčíka.....	3
3.1.3 Plavčík a týmová práce	4
3.2 Historie.....	4
3.2.1 Vznik a vývoj vodní záchrany ve světě	4
3.2.2 Vznik a vývoj vodní záchrany v České republice.....	5
3.3 Vodní záchranář v ČR.....	6
3.3.1 Kvalifikace Plavčík/Záchranář Z III a Záchranářské minimum	7
3.4 Vodní záchranář v USA.....	10
3.4.1 Program „Work and Travel“ USA	10
3.4.2 J-1 vízum.....	11
3.4.3 Asistence agentury	11
3.4.4 Vízový proces	11
3.4.5 Typy programů.....	12
3.4.6 Doklady a formuláře	13
3.4.7 Agentura zprostředkovávající program „Work and Travel“	14
2. Cena programu Work and Travel – Plavčík v USA	14
3.4.8 Pracovní možnosti.....	18
4. EMPIRICKÁ ČÁST	19
4.1 Sběr informací a průběh dotazníkového šetření	19
4.2 Analýza dotazníku	19
4.2.1 Osobní údaje	19

4.2.2	Pracovní působení.....	20
4.2.3	Kritéria školení, přijetí.....	22
4.2.4	Jazykové dovednosti.....	25
4.2.5	Pracovní prostředí.....	26
4.2.6	Pracovní vybavení.....	32
4.2.7	Záchranné akce.....	34
4.2.8	Pravidla na pracovišti.....	36
4.2.9	Zaměstnavatel.....	37
4.2.10	Finanční ohodnocení, náklady.....	38
4.2.11	Hodnocení.....	40
4.3	Shrnutí výsledků.....	41
5.	ZÁVĚR.....	44
6.	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	45
6.1	Literatura.....	45
6.2	Internetové zdroje.....	46
6.3	Diplomové práce.....	46
6.4	Seznam tabulek.....	47
7.	PŘÍLOHY.....	48

1. Úvod

Výběr tématu bakalářské práce se odvíjí především od autorova zájmu o práci v zahraničí. Jelikož sám pracoval jako vodní záchranář ve Spojených státech amerických jak u bazénu, tak i oceánu.

Prostřednictvím této práce autor popíše hlavní rozdíly práce vodního záchranáře mezi Českou republikou a USA.

V dnešní době mají mladí lidé velké možnosti cestovat a pracovat v zahraničí. Atraktivní není pouze výdělek, ale i možnost poznání nových lidí, kultur, zvyků a hlavně cizího jazyka. Práce vodního záchranáře v cizí zemi je v dnešní době velice oblíbená, zejména mezi studenty. Fyzická náročnost je minimální a umožňuje úzkou komunikaci s místními obyvateli. Proto se agentury zprostředkovávající letní brigády v zahraničí zaměřují především na tyto pracovní pozice.

V této práci se budou analyzovat hlavní faktory při rozhodování výběru formy vodního záchranářství, ale také i destinace. Mladí lidé jsou obecně otevřenější novým zkušenostem, proto se práce bude zaměřovat i na informace k úspěšnému získání víz a veškerým potřebným informacím k úspěšnému přijetí na tuto pracovní pozici v USA.

V teoretické části se proto práce zaměřuje především na informace o programu umožňujícím studentům vycestovat a následně pracovat v zahraničí jako vodní záchranář, zároveň podává informace o kvalifikacích vodních záchranářů v České republice. Další součástí této části je i obecná charakteristika vodního záchranáře a historie vodní záchranné služby jak ve světě, tak i v České republice.

V praktické části bakalářské práce najdeme rozbor jednotlivých jedenácti částí dotazníku, chybějící informace důležité pro doplnění tématu, které respondenti v dotazníku neuvedli, jsou doplněny zkušenostmi a vědomostmi autora. Závěr praktické části je věnován stručnému přehledu a shrnutí o zjištěných výsledcích.

2. Stanovení cílů a metodika zpracování

Hlavním cílem bakalářské práce je analyzovat a srovnat práci vodního záchranáře v České republice a v USA. Dílčím cílem je analyzovat nejvíce diskutované faktory při výběru formy vodního záchranářství, ale i cílové destinace. Dalším cílem je seznámit čtenáře s vodním záchranářstvím jako takovým, vytvořit náhled na zkoumanou problematiku.

Teoretická část je zpracována formou rešerše. A to z odborných publikací, článků a aktuálních webových stránek agentur nabízejících práci v zahraničí.

Pro potřeby bakalářské práce byl proveden kvalitativní výzkum. Zvolenou technikou sběru informací byl dotazník.

Jednalo se o nestandardizovaný, strukturovaný dotazník. Výběr respondentů byl cílený, postavený na základě úplnosti dotazníku. Pro získávání odpovědí byl využit server www.vyplnto.cz. Sběr dat probíhal po celý týden na začátku roku 2015.

Sebraná data umožnila porovnání forem vodního záchranářství mezi Českou republikou a USA. Vodní záchranářství v USA se nadále rozdělilo na oceánovou formu a bazénovou formu. U všech tří skupin je provedená analýza veškerých aspektů práce vodního záchranáře. Na základě této analýzy jsou ve výsledcích šetření stručně popsány jednotlivé formy vodního záchranářství a v závěru najdeme i doporučení autora pro jednotlivé skupiny uchazečů o práci vodního záchranáře.

Do výzkumu se zapojilo 9 studentů, 4 ženy a 5 mužů. Tři, kteří pracovali v České republice u koupaliště, nebo bazénu. Další tři, kteří pracovali v USA u bazénu a poslední tři, kteří pracovali v USA u oceánu. Všechny 9 dotazníků bylo pro výzkum použito.

Vodní záchranná služba má na území ČR i ve světě dlouholetou tradici a za celou dobu jejího vývoje vyšlo nesčetné množství příruček, publikací, či učebnic, které si kladli za cíl rozšíření dovedností a znalostí vodní záchrany mezi čtenáři. Velmi přínosnou se pro tuto práci stala publikace od dr. Milera: Záchranář – Bezpečnost a záchrana u vody. Další publikace byly použity převážně ke zpracování historie vodní záchranné služby a také byly použity k přiblížení tématu této bakalářské práce. Informace o zahraničních programech a požadavcích pro úspěšné absolvování zkoušky červeného kříže byly čerpány z internetových zdrojů.

3. Teoretická východiska

3.1 Vymezení pojmu vodní záchranář

Vodní záchranář na bazénech, koupalištích a plážích je profesionál speciálně vyškolený k prevenci nehod a tonutí, vodnímu záchranářství a první pomoci. Při své práci na sebe bere odpovědnost za bezpečnost návštěvníků. Usměřňuje jejich chování a vodní aktivity a je-li to nezbytné, je připravený vykonat příslušný záchranný zásah. Jeho povinnosti jsou dány platnými předpisy té země, ve které pracuje. (Miler, 2007)

Americká asociace vodních záchranářů – USLA (2010) dále uvádí, že záchranáři musí být schopni rozpoznat nebezpečné situace a tím tak zabránit zraněním. Dále je jejich povinností dohlížet na plavce, minimalizovat možná rizika, poučit návštěvníky o bezpečnosti zařízení, prosazovat předpisy a pravidla, poskytovat pomoc a provádět záchranné akce.

3.1.1 Oblečení

Plavčík by měl mít jednotné oblečení, které je snadno rozpoznatelné. Nesmí mu bránit ve výkonu služby, a to ani v případě zásahu. Mělo by být čisté a upravené. Plavčíci, kteří jsou členy Vodní záchranné služby ČČK, mají oblečení v kombinaci barev bílé a oranžové. Součástí oblečení by měl být dobře viditelný identifikační (kvalifikační) průkaz. (Miler, 2007, str. 6)

3.1.2 Osobní vybavení plavčíka

Osobní vybavení by nemělo plavčíkovi překážet. K základnímu vybavení patří píšťalka, resuscitační maska, sterilní obvaz a rychloobvaz v nepromokavém obalu. Vhodné je používat „ledvinku“ s rychlorozpínací přezkou a v případě nutnosti sluneční brýle s UV filtrem. Plavčík ve službě by neměl nosit žádné šperky (náušnice, prsteny, řetízky). (Miler, 2007, str. 6)

3.1.3 Plavčík a týmová práce

Plavčík by nikdy neměl pracovat sám, měl by být součástí týmu, ve kterém má každý člen své úkoly. Za tým považujeme nejen plavčíky, ale i další personál zařízení.

Aspekty vedoucí k nutnosti týmové práce jsou: zajištění bezpečnosti plavčíka při akci (možnost zranění), vyklizení bazénu, zajištění KPR, přivolání lékaře atd.

Efektivita práce dobře sehraného a trénovaného týmu je při řešení různých situací mnohem větší než efektivita těch samých jedinců pracujících samostatně. Tato zásada by měla být využívána ve všech sférách práce plavčíka a netýká se pouze záchranné akce, či řešení nebezpečných situací. (Miler, 2007)

3.2 Historie

Historie vodní záchrany nesouvisí s tématem této práce až tak úzce, přesto považují za nutné alespoň stručně shrnout její nejpodstatnější milníky. Vývoj vodní záchrany hlavně v posledním století totiž ovlivnil nejenom její kvalitu, nýbrž i rozdíly v její propracovanosti v různých zemích, a má tak zásadní vliv i na bezpečnost provozu v plaveckých areálech po celém světě.

3.2.1 Vznik a vývoj vodní záchrany ve světě

Přestože již starověcí myslitelé (Platón, Konfucius) a mnohé tehdejší kultury vyzdvihovali dovednosti plavat či zachránit život před utonutím nad ostatní, v žádném prameni, který máme dnes k dispozici, není ani zmínka o tom, že by záchrana tonoucích byla činnost, na niž by se lidé záměrně školili a připravovali. Až v posledních 250 letech došlo k jejímu rozvoji od jednoduchých sebezáchranných dovedností k systémům dozoru zahrnujícím promyšlenou dovednostní, materiální i taktickou složku.

Již na konci sedmdesátých let devatenáctého století spolu několik národních spolků spolupracovalo a brzy se uskutečnil pod vedením francouzských záchrannářských asociací první mezinárodní kongres pro záchranu životů. Konkrétně se tak stalo roku 1878 v Marseille. Kongres zaznamenal veliký úspěch, a přestože nevedl ke vzniku svrchované mezinárodní záchrannářské organizace, některé zde nově

navázané kontakty mezi organizacemi se již nepřerušily. Na přelomu 19. a 20. století začaly vznikat nové záchranné federace. V Anglii v roce 1891 vzniknuvší Královská společnost vodní záchrany (The Royal Life Saving Society, RLSS) je dodnes považována za mateřskou federaci všech ostatních na světě, brzy po ní vznikly obdobné subjekty ve Francii (1893), v Itálii (1899), v Belgii (1902) a v Dánsku (1907). Německá společnost pro záchranu života (Deutsche Lebens Rettungs Gesellschaft – DLRG) vzniká v roce 1913. (BARAN, 2006, str. 10)

Po několika neúspěšných konferencích vedly silné a opakující se povodně v Paříži v roce 1910 předsedu místní vodní záchranné federace Raymonda Piteta ke svolání dalšího sněmu, tentokrát v městečku Saint-Quen nedaleko francouzské metropole. Právě zde byla při této příležitosti založena první mezinárodní záchranná federace FIS (Fédération Internationale de Sauvetage), jejímž sídlem byla ustanovena Paříž, přičemž Francie s Belgií se staly v následujících letech výlučnými hostitelskými zeměmi všech kongresů a šampionátů. Na dlouhou dobu však rozmach FIS pozastavily oba celosvětové válečné konflikty. A jelikož v období mezi nimi byla pozornost věnována hlavně horské a silniční záchrance, došlo k připojování dalších národních organizací k FIS až v poválečných letech.

Ta se opět znovuzrodila na kongrese v Paříži, tentokrát roku 1952, kdy přijala i nové jméno „Fédération Internationale de Sauvetage et de Secourisme et de Sport Utilitaires“. Během dalších dekád se nadále rozrůstala o další členy. Dvakrát ještě změnila své jméno, konkrétně roku 1963 na „Fédération Internationale de Sauvetage et de Sport Utilitaires“ a o 22 let později na „Fédération Internationale de Sauvetage Aquatique“. (Novotná, 2006, str. 15)

3.2.2 Vznik a vývoj vodní záchrany v České republice

Vodní záchranná činnost se na území České republiky začala vyvíjet s výrazným zpožděním. První záchranný sbor, který se navíc nespecializoval pouze na vodní záchranu, „Pražský dobrovolný sbor ochranný“, byl založen roku 1857. Tedy v době, kdy se již některé zahraniční kluby specializované na záchranu tonoucích honosily téměř stoletou tradicí.

Nejstarší zmínky o spolcích, které se specializovaly ryze na vodní záchranné činnosti, jsou až z doby po první světové válce. Jednalo se o dobrovolnické

spolky zachránců YMCA (Young Men's Christians Association, Křesťanské sdružení mladých mužů) a spolky sokolské. (Pool lifeguarding, 1989)

Další rozvoj vodní záchranné činnosti přerušila druhá světová válka. Po jejím konci, v mezidobí let 1945 a 1948, vyšlo několik publikací navazujících na meziválečnou tradici vodního záchrannářství, které měly přispět k obnovení jejího rozmachu. (*Prawie Wszystko o Ratownictwie Wodnym*, 1993)

Plenární zasedání ČSČK přijalo roku 1966 návrh organizovat Vodní záchrannou službu (VZS) ČSČK v ČSSR. Začátky VZS ČSČK však nebyly jednoduché, jednalo se o práci nadšených jednotlivců, kteří si uvědomovali přínos této organizace okolní společnosti. (Reiss, 1923)

Mezi lety 1983 a 1992 proto vyšla edice čtyř učebnic *Abeceda záchrany* (Řepa, J., 1983), obsahující kompletní záchranné poznatky a sloužící k výcviku nových členů VZS.

Již od osmdesátých let začala vyvíjet VZS ČSČK, navzdory vnitrozemské poloze Československa, snahu o integraci v mezinárodní organizaci FIS. To se jí podařilo 9. září 1988, kdy se stala jejím přidruženým členem, 12. srpna 1991 pak členem plnoprávným.

V roce 1992 došlo vzhledem k rozpadu republiky i k rozštěpení původní organizace VZS ČSČK do dvou následných. Vznikla Vodní záchranná služba Českého červeného kříže (VZS ČČK) a Vodní záchranná služba Slovenského Červeného kříže (VZS SČK).

3.3 Vodní záchranná v ČR

Pokud zvažujete práci vodního záchrannáře na území České republiky, musíte vlastnit certifikát červeného kříže.

Certifikáty se liší specializací na zařízení: bazény a koupaliště. Je to z důvodu rozdílné náročnosti těchto dvou pozic jak z hlediska fyzického, tak i psychického.

3.3.1 Kvalifikace Plavčík/Záchranář Z III a Záchranářské minimum

Kapitola	Plavčík / Záchranář Z III	Záchranářské minimum
Rozsah kvalifikace	1. Zajištění prevence nehod a tonutí v bazénech, umělých a přírodních koupalištích do 2,50 m hloubky bez omezení m2 plochy. 2. Účast v záchranném družstvu VZS ČČK při živelných pohromách.	1. Zajištění prevence nehod a tonutí v bazénech do 1,60 m hloubky a 100m2 plochy (např. hotelové bazény, vířivky, sauny, wellness centra apod.). 2. Zajištění bezpečnosti u různých vodních atrakcí.
Doba platnosti kvalifikace	2 roky od data vystavení	2 roky od data vystavení
Podmínky účasti na kurzu	1. 18 let. 2. Ukončená základní školní docházka, a právě dokončující, případně již dokončená střední docházka s maturitou nebo i bez maturity. Maturita je rozhodující pro délku praktického nácviku v kurzu, tj. s maturitou 50 hodin, bez maturity 120 hodin.	1. 18 let.
Vstupní zkoušky	Ano	Ne
Rozsah kurzu	70 hodin (bez maturity 140 hodin)	16 hodin
Závěrečné zkoušky	Ano	Nejsou součástí kurzu
Cena kurzu*	3.600,- Kč - nečlen VZS 2.100,- Kč - člen VZS	1.500,- Kč

Tabulka 1: Rozdíl kvalifikací Plavčík / Záchranář Z III a Záchranářské minimum

Zdroj: <http://www.vzsostrava.cz/kurzy.html>

U kvalifikace Plavčík/Záchranář Z III jsou součástí vstupní a závěrečné zkoušky, které musí splnit každý uchazeč pro úspěšné složení tohoto certifikátu.

1. Vstupní zkoušky

Zkoušena je pouze plavecká úroveň uchazečů a to v rozsahu:

- 100 m volný způsob, tj. jakýkoli plavecký styl, kde limitní hodnota je 2:00 min.

- Plavání pod vodou, tj. plavání na nádech pod vodou, v délce min. 25m. (<http://www.vzsostrava.cz/kurzy.html>)

2. Závěrečné zkoušky

Kapitola	Úkol č.	Zadání úkolu	Limit
Plavání	1.	400m plavání volný způsob, z toho prvních 200m v limitu	do 4:00 minut
Plavání	2.	25m plavání pod vodou, kde v závěru, tj. 20-25m, vzít 1 puk, který je umístěn v hloubce 1,8 až 3,0 m	splněno/nesplněno
Plavání	3.	50 m záchranný kraul v limitu	do 0:50 minut
Plavání	4.	Písemný test	splněno/nesplněno
Kapitola	Úkol č.	Zadání úkolu	Limit
Záchrana tonoucích	1.	200m tažení tonoucího. Lze střídát způsoby /L 6/, „tonoucí“ se nesmí žádnou částí těla dotknout dna bazénu.	splněno/nesplněno
Záchrana tonoucích	2.	4 techniky přiblížení se k tonoucímu, uchopení a narovnání tonoucího	splněno/nesplněno
Záchrana tonoucích	3.	3 techniky obrany plavčíka	splněno/nesplněno
Záchrana tonoucích	4.	50m – záchrana modelu. Model je umístěn na hranici 25 m /na 25 m bazénu max. 2 m od stěny/, v hloubce 1,8-3,0m. Záchrance sám volí způsob skoku a plave k modelu volným způsobem s hlavou stále nad vodou, zde vyzvedá model a plave zpět k místu skoku a to vše v limitu.	do 1:30 minut
Záchrana tonoucích	5.	Záchranná akce s pásem. Zachránce provádí záchranu pomocí pásu po uplavání minimálně 23m. Způsob provedení záchrany /L 6/, první dva způsoby volí podle polohy tonoucího. Po úplné stabilizaci tonoucího obličejem nahoru, provádí simulaci resuscitace s komentářem. Akci provádí do doby přerušení ze strany zkoušejícího.	splněno/nesplněno
Záchrana tonoucích	6.	Vynášení tonoucího z hlubokého bazénu jedním zachráncem. Způsob vynášení volí předseda zkušební komise podle podmínek /L 6/	splněno/nesplněno
Záchrana tonoucích	7.	Písemný test	splněno/nesplněno
Kapitola	Úkol č.	Zadání úkolu	Limit

První pomoc	1.	Kardiopulmonální resuscitace jedním zachráncem / 5 minut	splněno/nesplněno
První pomoc	2.	Doplňující otázky praktické první pomoci	splněno/nesplněno
První pomoc	3.	Obvazová technika /jeden vybraný šátkový obvaz/	splněno/nesplněno
První pomoc	4.	Písemný test	splněno/nesplněno
Kapitola	Úkol č.	Zadání úkolu	Limit
Potápění	1.	100m plavání s ABC, tj. maska, ploutve, šnorchl, s podplaváním čtyř 2 metrových pásem, bez doteku drah vymezující pásma a to vše v limitu.	do 1:40 minut
Potápění	2.	Vylévání vody z masky. Zkoušený skáče do vody s maskou v ruce a po vynoření musí být maska na obličeji a bez vody.	splněno/nesplněno
Potápění	3.	100m tažení tonoucího s ploutvemi. Lze střídát způsoby, „tonoucí“ se nesmí žádnou částí těla dotknout dna bazénu.	splněno/nesplněno
Potápění	4.	Písemný test	splněno/nesplněno
Kapitola	Úkol č.	Zadání úkolu	Limit
Doplňující znalosti	1.	1. Práce s lanem. Zkoušející zvolí 3 uzle z dále uvedených /ambulanční spojka, škotová spojka, očková spojka, dvojitá dračí smyčka, lodní smyčka/.	splněno/nesplněno
Doplňující znalosti	2.	Vylévání vody z masky. Zkoušený skáče do vody s maskou v ruce a po vynoření musí být maska na obličeji a bez vody.	splněno/nesplněno

Tabulka 2: Přehled požadavků pro závěrečné zkoušky

Zdroj: http://www.vzsostrava.cz/kurz_plavcik.html

Kurzy zpravidla probíhají na jaře a na podzim, dle počtu zájemců, případně dle individuální dohody větší skupiny zájemců (minimálně 15 osob pro Plavčík/ Záchranář Z III a minimálně 5 osob pro Záchranářské minimum) se kurz může otevřít takřka kdykoli. (<http://www.vzsostrava.cz/kurzy.html>)

3.4 Vodní záchranář v USA

Pokud chcete vycestovat a pracovat jako vodní záchranář v USA, musíte získat pracovní vízum, které vás opravňuje legálně pracovat na tomto území. A právě program „Work and Travel“, který je velice populární mezi studenty, vám toto pomůže zajistit.

Možná vás napadne, proč platit agentuře, když je možné sehnat si práci sám. Samo sebou i toto je varianta, ale vyřizování všech nutných náležitostí stojí moře času, a navíc ten, kdo jede s agenturou, má téměř stoprocentní jistotu, že vízum obdrží, což při individuálních žádostech není vždy pravidlem. Pokus pracovat na turistické vízum může neslavně skončit deportací ze země a doživotním zákazem vstupu na území Spojených států. (<http://iforum.cuni.cz/IFORUM-1360-version1.pdf>)

3.4.1 Program „Work and Travel“ USA

Program „Work and Travel“ USA je kulturně výměnný program, který umožňuje studentům VŠ a VOŠ pracovat a cestovat v USA během jejich letních prázdnin, tj. v období mezi 1. červnem a 15. říjnem. Účastníci mohou pracovat 3 - 4 měsíce, a poté cestovat po dobu nejdéle 30 dnů. Účastníci programu získají J-1 vízum, na jehož základě mohou v USA vykonávat prakticky jakékoli zaměstnání. (<http://www.studyline.cz/prace-v-zahranici>)

Pro práci v USA v rámci programu „Work and Travel“ musí uchazeč splňovat následující podmínky:

- být prezenčním studentem pomaturitní formy studia na akreditované škole mimo USA
- věk 18 – 30 let
- úspěšně ukončený alespoň první semestr studia
- anglický jazyk na komunikativní úrovni
- získat pracovní vízum J-1 a mít zajištěného zaměstnavatele před vstupem do země (pro bezvízové země platí pouze druhá podmínka)
- je povinen vrátit se zpět do své země před začátkem školy (<http://j1visa.state.gov/programs/summer-work-travel/>)

3.4.2 J-1 vízum

Program „Work and Travel“ je součástí programu J-1 vízum. Tento druh programu se oficiálně nazývá „Exchange visitor's program“ („Program výměny návštěvníků“) a vznikl již v roce 1926 za tehdejšího prezidenta Johna F. Kennedyho. Předností tohoto programu je zejména fakt, že se jedná o jednu z nejjednodušších a z hlediska nákladovosti nejefektivnějších cest, jak může mladý člověk získat krátkodobé pracovní povolení v rámci Spojených států amerických. Pro podání žádosti o udělení víza J-1 potřebujete vyplnit originál formuláře DS-2019, mít doklad o zaplacení SEVIS poplatku a potvrzení o studiu společně s indexem (popřípadě s výpisem doposud dosažených studijních výsledků). (<http://czech.prague.usembassy.gov/pac.html>)

3.4.3 Asistence agentury

I přesto, že Česká republika byla zařazena do bezvízového programu pro letní pracovní pobyty a obecně cesty přesahující 90 dní, je nutné zažádat si o vízum (v případě „Work and Travel – vízum J-1“). (<http://www.nicm.cz/obecne-informace-7>)

Jedním z předpokladů pro udělení víza je vyplnění formuláře DS-2019. Tento formulář vám však může potvrdit pouze některá americká organizace, která je k tomu pověřena místní vládou. Z toho vyplývá, že programu se nelze zúčastnit bez asistence agentury. Ta vám pak pomůže zejména se získáním pracovního víza. Zajišťuje povinné před-odletové školení, pojištění, které je nutno mít uzavřené po celou dobu vaší práce, zaplacení povinného poplatku za registraci do systému vlády USA („SEVIS fee“) a další, jako třeba zajištění letenky a dopravy na místo práce, ubytování, asistenční službu, která by měla být k dispozici 24 hodin v případě nouze, apod. (<http://www.nicm.cz/obecne-informace-7>)

3.4.4 Vízový proces

Všichni účastníci programu „Work and Travel“ musí mít ke vstupu na území USA platné nepřistěhovalecké vízum. Zároveň je nutné si předem domluvit schůzku k pohovoru s americkým konzulárním úředníkem na velvyslanectví v zemi, ve které o vízum žádáte. (http://czech.prague.usembassy.gov/nonimmigrant_visas.html)

Samotný proces žádosti se skládá hned z několika kroků:

- online vyplnění formuláře DS-160 (žádost o vízum) – tento formulář musí být vyplněn ještě předtím, než si sjednáte schůzku na ambasádě
 - pohovor s konzulárním úředníkem, který je možno si domluvit pomocí „NIV Appointment System“ na internetové adrese: <https://evisaforms.state.gov/default.asp?postcode=PRG&appcode=3>
 - zaplacení poplatku kurýrní službě za doručení pasu s vízem (tuto službu pro ambasádu zajišťuje firma „Express Parcel Systém“ a jedná se o 150 Kč). Na ambasádě pak předáváte stvrzenku o zaplacení poplatku, tudíž je nutné uhradit poplatek ještě před schůzkou s úředníkem. Částku lze uhradit dvěma způsoby: na jakékoliv pobočce České spořitelny, nebo přes složenku České pošty
 - návštěva velvyslanectví v den, kdy máte smlouvenou schůzku. S sebou je nutné přinést následující:
 - svůj pas
 - potvrzenou stránku formuláře DS-160
 - originál formuláře DS-2019
 - doklad o zaplacení SEVIS poplatku (35 USD)
 - vízový poplatek (lze v amerických dolarech i českých korunách a činí k 4. 6. 2010 – 140 USD)
 - doklad o zaplacení kurýrního poplatku
 - fotografii 5x5 s bílým pozadím
 - obálka s nadepsaným telefonním číslem a adresou, na kterou bude pak váš pas doručen
 - potvrzení o studiu
 - studijní index (popř. potvrzený výpis dosažených studijních výsledků)
- (http://czech.prague.usembassy.gov/nonimmigrant_visas.html)

3.4.5 Typy programů

Než odletíte do USA, musíte mít zajištěnou práci (vlastnit tzv. „job offer“).

Existují dva typy programů, které agentury nabízejí. Ten dražší, avšak méně náročný, se nazývá „placement program“ (práci vám hledá sama agentura, můžete si zvolit místo, kde byste chtěli pracovat). Druhým typem je pak tzv. „self-placed/independent program“, který je levnější, ale poměrně náročnější, protože zaměstnavatele si hledáte sami. Agentura vám může poskytnout seznam kontaktů na různé zaměstnavatele nebo zprostředkovat návštěvu na veletrzích pracovních příležitostí (tzv. „job fairs“). Druhá možnost je vhodná zejména pro ty, kteří se již dříve programu zúčastnili a mají kontakty v USA. V průběhu pobytu pak můžete své zaměstnavatele měnit, či dokonce mít více zaměstnavatelů najednou. (<http://www.nicm.cz/obecne-informace-7>)

3.4.6 Doklady a formuláře

Jakmile si najdete svého zaměstnavatele a začnete se těšit na cestu, musíte si uvědomit, že před odletem a během letu je nutné vyplnit ještě některé další formuláře a obdržet doklady, které jsou důležité k bezproblémovému odletu a pobytu v USA.

Mezi ty nejdůležitější patří:

- **DS-2019** – Formulář, který oficiálně označuje vašeho sponzora (agenturu) v programu a udává přesné období, během kterého můžete v USA pracovat.
- Tento dokument budete potřebovat při žádosti o vízum a k získání karty sociálního pojištění (Social Security Card), bez které nejste oprávněni na území USA pracovat.
- **I-94** – Tento formulář obdržíte na palubě letadla při cestě do USA. Při imigrační kontrole je vám pak tento formulář orazítkován (tím potvrzuje délku vašeho pobytu) a ústřížek z něj přišít sešíváčkou do pasu. Odebrán je pak při zpáteční cestě a zasílá se na ministerstvo pro domácí bezpečnost.
- **Karta sociálního pojištění** – o tuto kartu byste měli zažádat co nejdříve po příjezdu do USA na úřadě sociálního zařízení. Číslo vašeho sociálního pojištění používá státní správa při sledování placení daní.

- **I-9** – Potvrzení způsobilosti k práci (Employment Eligibility Verification Form). Poté, co jste zaměstnán, je váš zaměstnavatel požádán o vyplnění tohoto formuláře, jímž se prokazuje, že na území USA můžete pracovat legálně.
- **W-4** – Potvrzení o odečitatelných částkách zaměstnance (Employee's Withholding Allowance Certificate). Tento formulář je důležitý pro pozdější vrácení daní, protože určuje, kolik daní má být odečteno z vaší výplaty. (<http://czech.prague.usembassy.gov/pac.html>)

3.4.7 Agentura zprostředkovávající program „Work and Travel“

V současné době se na českém trhu vyskytuje řada agentur zprostředkovávajících program „Work and Travel“. Cenové srovnání nabídek všech agentur je velice podobné, proto autor záměrně vybral právě jednu studenty nejvíce vyhledávanou a využívanou. Agentura Czech-us, v.o.s.

1. Základní informace

Společnost Czech-us vznikla v roce 2002, kdy začala podnikat na základě živnostenského oprávnění v oblasti zprostředkování pracovních víz pro studenty do Spojených států amerických. V roce 2003 majitelé agentury úspěšně absolvovali kurz Instruktorů plavčků podle standardů Amerického červeného kříže a díky tomu získali povolení pořádat vlastní instruktorské kurzy. Rukama školitelů už prošlo více jak 1500 plavčků. Od roku 2004 začali spolupracovat se společnostmi American Lifeguard Association, jejímž prostřednictvím pořádají kurzy Pool Operatora (bazénové chemie) a společností Center for Cultural Interchange, která je nynějším garantem programu Work and Travel USA. V roce 2006 pak založili veřejnou obchodní společnost (Czech-us, v.o.s.) a dostali povolení od Ministerstva práce a sociální věcí ke zprostředkování práce do USA a zemí EU. (<http://www.czech-us.cz/o-nas/>)

2. Cena programu Work and Travel – Plavčík v USA

Agentura Czech-us, v.o.s. nabízí dvě varianty programu pro prvoúčastníky a druhoúčastníky programu. Liší se především ve výši poplatku za registraci a povinnosti účastnit se kurzu plavčíka.

- **Prvoučastníci a druhoúčastníci programu**

Celková cena za tyto varianty zahrnuje:

- registraci do programu Work and Travel USA
- asistenci při vyřízení formuláře DS-2019
- bankovní poplatky při převodech do USA
- zajištění platného formuláře Job Offer
- odeslání programové přihlášky do USA
- předodletovou orientaci
- asistenci při vyřízení víz na US ambasádě
- asistenční službu během pobytu v USA. <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>

Zprostředkovatelský poplatek agentuře pro prvoučastníky

Registrace do programu do termínu	Poplatek agentuře
do 30. 11. 2014	3500 Kč
od 1. 12. 2014 do 15. 4. 2015	4000 Kč

Tabulka 3: Poplatky agentuře Czech-us za program WaT USA

Zdroj: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>

**Zprostředkovatelský poplatek agentuře pro druhou účastníky s platným
certifikátem první pomoci minimálně do 8. září 2015**

Registrace do programu do termínu	Poplatek agentuře
do 30. 11. 2014	2500 Kč
od 1. 12. 2014 do 15. 4. 2015	3500 Kč

Tabulka 4: Poplatky agentuře Czech-us za program WaT USA

Zdroj: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>

Výše poplatku pro agenturu je závislá na termínu úhrady (viz tabulka nahoře). Pro uznání nižší ceny poplatku musí účastník připsat peníze na účet nejpozději poslední den daného období.

Poplatek vízovému partnerovi

Vízový sponzor	Výše poplatku
CCI Greenheart	450 USD

Tabulka 5: Poplatky vízovému partnerovi za program WaT USA

Zdroj: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>

- Cena zahrnuje:
 - vyřízení formuláře DS-2019 vízovým partnerem
 - zdravotní a úrazové POJIŠTĚNÍ po dobu platnosti DS-2019
 - virtuální orientace před odletem do USA
 - nonstop asistenční službu vízového partnera po dobu pobytu.
- <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu>

3. Kurz plavčíka

Pro vykonávání práce plavčíka v USA je nezbytný platný „Lifeguarding, First Aid a CPR/AED“ certifikát. Tento certifikát je platný 2 roky. Zaměstnavatelé ovšem vyžadují každoroční přeškolení CPR/AED technik. Certifikát musí být platný po celou dobu vykonávání práce plavčíka.

Prvoučastníci Czech-us a druhoučastníci od jiné školící agentury

Registrace do programu	Výše poplatku
do 31. 10. 2014	8000 Kč
od 1. 11. 2014 do 31. 12. 2014	8500 Kč
od 1. 1. 2015 do 14. 5. 2015	9000 Kč

Tabulka 6: Poplatky agentuře za kurz plavčíka USA

Zdroj: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>

- **U obou variant je nutno počítat ještě s dalšími poplatky:**
 - poplatek americké ambasády – 160 USD
 - SEVIS fee – 35 USD
 - letenka (zprostředkovává agentura)
 - náklady na pobyt v USA (<http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>)

4. Výpočet celkové ceny vydané na program Work and Travel USA

Pro následující výpočet se vychází z toho, že do programu se účastník přihlásil v březnu 2015, protože většina studentů začne přemýšlet o odjezdu na letní prázdniny do USA až v termínu březen/duben.

- **Prvoučastníci**

$$4\,000 + 450 \text{ USD} (450 \times 24,576) + 9000 + 160 \text{ USD} (160 \times 24,576) + 35 \text{ USD} (35 \times 24,576) = 28\,851,52 = 28\,852,- \text{ Kč}^1$$

- **Druhoučastníci**

$$3\,500 + 450 \text{ USD} (450 \times 24,576) + 160 \text{ USD} (140 \times 24,576) + 35 \text{ USD} (35 \times 24,576) = 19\,351,52 = 19\,352,- \text{ Kč}^2$$

¹ Kurz ČNB ke dni 3. 3. 2015 1USD=24,576 Kč

² Kurz ČNB ke dni 3. 3. 2015 1USD=24,576 Kč

Celková cena programu WAT USA agentury Czech-us

Varianta programu	Celková cena
„Prvoučastník“	28 852,- Kč
„Druhoučastník“	19 352,- Kč

Tabulka 7: Cena programu agentury Czech-us

Zdroj: vlastní zpracování

Pokud porovnáte společnost Czech-us, v.o.s. s ostatními zprostředkovatelskými agenturami, zjistíte, že cena se pohybuje v podobné cenové kategorii.

3.4.8 Pracovní možnosti

1. Bazénový plavčík

Právě pomocí agentury Czech-us, minulý rok vyjelo 409 bazénových plavčíků do Spojených států amerických. Toto číslo odráží popularitu pracovní pozice mezi studenty vysokých škol a vyšších odborných škol. Bazénoví plavčíci jsou umisťováni zejména na východním pobřeží USA – Washington, D.C., Maryland, Virginia, New York, ale i v Texasu, Coloradu nebo Atlantě.

V uplynulé sezóně agentura Czech-us spolupracovala s 16 zaměstnavateli, s kterými se agentura osobně znala. (<http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/>)

2. Oceánový plavčík

Oceánoví plavčíci zachraňují životy na pobřeží Atlantského oceánu zejména v Jižní Karolíně a Delawaru. Tito plavčíci musí disponovat nadprůměrnými plaveckými dovednostmi a anglickým jazykem na vyšší konverzační úrovni. (<http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/>)

4. Empirická část

4.1 Sběr informací a průběh dotazníkového šetření

Dotazníkové šetření je velice podrobné a zaměřuje se na všechny aspekty práce vodního záchranáře, jako jsou úkoly, v jakém pracovním prostředí se pohybuje, jaká pravidla je nutné dodržovat na pracovišti, podstatné informace ohledně materiální vybavenosti nutné k záchranám, samotná analýza počtu a vážnosti záchran, informace o zaměstnavateli a komunikaci s ním, finančním ohodnocením společně s náklady, ale také včetně podmínek a kritérií pro přijetí na tuto pozici.

V dotazníku jsou použity nejrůznější typy otázek, uzavřené, polouzavřené, ale i otevřené. Dotazník byl sestaven tak, aby byl obsáhlý a zachytil tak co možná nejvíce informací z dané oblasti.

Pro získávání dat byl použit portál www.vyplnto.cz, který poskytl takzvaně „surová data“, díky kterým se dotazník snadno zpracovával. Respondenti se nacházeli na různých místech České republiky, proto nebylo možné uskutečnit rozhovor. Portál www.vyplnto.cz umožňuje vytvoření plnohodnotného dotazníku s různými typy otázek, proto autor tuto formu shledal nejefektivnější.

Strukturovaný dotazník se skládá z jedenácti hlavních částí, které se budou v této části práce postupně analyzovat.

4.2 Analýza dotazníku

4.2.1 Osobní údaje

Otázky zaměřující se pouze na osobní údaje respondentů, ve výzkumu tvoří nedílnou součást potřebných informací k vyhodnocení. Z celkových 61 otázek tvoří tuto sekci pouze 3 otázky zjišťující pohlaví, věk, a zda je respondent studentem.

Pohlaví je rozdělené téměř na polovinu, dotazník vyplňovali 4 ženy a 5 mužů. Práce oceánového plavčíka je velice náročná jak z fyzické, tak i z psychické stránky. Proto se tito plavčíci skládají převážně z mužů. Dotazníku se zúčastnili dva muži, ale také jedna žena. I přes velkou náročnost se na této pozici

stále ženy objevují. Naproti tomu bazénový plavčík v USA je velice příjemná a nenáročná práce, kterou může vykonávat téměř kdokoli. Proto je pohlaví na této pozici vyrovnané. Dotazník vyplňoval jeden muž a dvě ženy. V České republice je to podobné jako v USA u bazénu, žádné z pohlaví nepřevažuje, náročnost je srovnatelná. Z této sekce se dotazníku zúčastnili 3 muži.

Věková hranice všech respondentů přesahuje 21 let a to z důvodu určité zodpovědnosti této pracovní pozice. Každý mladý člověk si uvědomuje riziko, které podstupuje vykonáváním této práce. Tím největším je samozřejmě zodpovědnost za cizí životy. Ne každý je pro to ochoten toto riziko podstupovat. Pro práci v USA je podmínkou status vysokoškolského studenta, v jiném případě ani není možné tuto pracovní pozici zastávat. Již zmíněný program Work and Travel je určený výhradně a pouze pro studenty vysokých škol. Každá země má věkovou hranici nastavenou jinak. V České republice je hranice nastavena velice nízko. Takto mladý člověk samozřejmě může splnit přijímací testy a úspěšně absolvovat kurz první pomoci, otázkou ale zůstává, zda bude schopný správně reagovat a zodpovědně postupovat v situaci, kdy bude muset již opravdu život zachránit. Vše je podmíněné stresem a strachem v situaci, kdy jde o záchranu lidského života, se kterým se podle autora názoru dokážou lépe vypořádat spíše dospělí jedinci.

Poslední otázkou této části je, zda je respondent studentem. Jelikož má tento výzkum sloužit výhradně studentům vysokých škol, skupina respondentů se nemůže skládat z nikoho jiného než právě ze zmiňovaných studentů.

4.2.2 Pracovní působení

Stále se řadí k méně obsáhlé části dotazníku, obsahuje pouze 4 otázky. První otázkou se autor dotazuje na destinaci, zemi, ve které respondent jako vodní záchranář působil. Autor záměrně vybral 6 respondentů působících v USA a 3 působící v České republice. V těchto třech zmiňovaných a zkoumaných pracovních pozicích (oceánový plavčík, bazénový plavčík v USA a plavčík v České republice) není nutné navyšovat počet respondentů, jelikož druhy pracovních pozic mají podobný charakter a respondenti mají většinou podobné zkušenosti.

Pátá otázka zaměřená na respondentovi důvody k vykonávání práce vodního záchranáře se u oceánového plavčíka vyskytla 3x odpověď zkušenosti a také 2x cesta do zahraničí. Podobně odpovídali i bazénoví plavčíci z USA, kde 3x odpověděli formou cesty do zahraničí, ale také se vyskytla odpověď zaměřená na finanční ohodnocení. Z odpovědí je zřejmý zájem studentů o vycestování do zahraničí a o nové zkušenosti. Finanční ohodnocení pro ně nepředstavuje prioritu, i když je v jednom případě respondenta zmíněno. V dnešní době je cestování mezi mladými lidmi velice populární, a pokud je možné spojit cestování s prací, tato forma je pro studenta nejatraktivnější. Respondenti sice v odpovědích finanční ohodnocení neuváděli, ale právě díky němu je možné pro studenta vycestovat.

Vodní záchranáři z České republiky 3x uvedli, jako svoji odpověď finanční ohodnocení. V tomto případě je zřejmé, že studenta zajímá pouze výdělek.

U otázky délky pracovního působení uvedli oceánoví vodní záchranáři 2x rozmezí 2-5 let a 1x méně než 2 roky. Z důvodu náročnosti této pracovní pozice, není zde běžný výskyt úplných nováčků. Samotní zaměstnavatelé vyžadují spíše zkušené záchranáře, kteří již minimálně jeden rok tuto pozici vykonávali. U oceánu je nutná jistota a sebedůvěra vodního záchranáře. Po plážích se pohybují stovky lidí a to zvyšuje riziko „nepředvídatelného“. Vodní záchranář se musí dobře orientovat v prostoru a být schopný správně reagovat za každé situace. Samozřejmě zaměstnavatelé najímají i nováčky, ale drtivou většinu plážových plavčků tvoří již zkušení vodní záchranáři.

Všichni tři bazénoví plavčíci z USA vykonávali práci poprvé. Drtivá většina účastníků Work and Travel v programu plavčík USA volí variantu práci u bazénu. Tato pozice je nenáročná, zvládne ji vykonávat skoro každý, dokonce i neplavci. Bazény jsou kapacitně omezené a v pravidlech je jasné dáno, že určitý počet návštěvníků nesmí přesáhnout jednoho plavčíka. Každý bazén a každá rezidence má svoje vlastní pravidla a čísla se liší. Ve většině případů ale číslo nepřesahuje 20 návštěvníků na jednoho plavčíka. Z toho na první pohled plyne nenáročnost a proto se pro prvoúčastníky stává tato pozice velice atraktivní.

V České republice tento faktor ovlivňuje především finanční ohodnocení. Pokud je pozice z finančního hlediska uspokojivá, je student ochoten tuto pracovní pozici opakovaně vykonávat. V dotazníku uvedli 2x po jednom roku a

1x 2-5 let, v tomto případě se dá pouze odhadovat příčina doby výkonu. Každý má svoje důvody. Finanční ohodnocení, pracovní prostředí, pracovní doba, to vše se odráží od rozhodnutí pro vykonávání práce v dalších letech. Veškeré faktory se rozebírají níže v dotazníku.

4.2.3 Kritéria školení, přijetí

V této obsáhlejší sekci deseti otázek se dostáváme k samotným podmínkám pro úspěšné přijetí k výkonu této pozice. Prokazovat plavecké dovednosti pro práci vodního záchranáře v USA je samozřejmostí jak u oceánové, tak i bazénové formy. Vyžadují tak nejen zaměstnavatelé, ale i agentury zprostředkovávající práci. V České republice tomu tak není, respondenti 2x odpověděli, že se nemusí prokazovat plavecké dovednosti. Je to z důvodu předpokladu zaměstnavatelů, že daný uchazeč již má základy plavání potřebné k záchraně tonoucího, které jsou nutné znát a ovládat k úspěšnému absolvování certifikátu červeného kříže. Zaměstnavatelé z USA jsou v této oblasti opatrnější, proto vyžadují vlastní přezkoušení. U navazující otázky, zda respondent musel prokazovat techniku plaveckých stylů s určitým časovým limitem, se nám dostalo následujících odpovědí. Oceánoví záchranáři 3x pouze časový limit a 1x i techniku plaveckých stylů. Všichni američtí zaměstnavatelé oceánových záchranářů mají ve smlouvách podmínku splnění časového limitu na určitou vzdálenost. Je to z důvodu plavecké náročnosti při možných záchranách, oceán často mění podmínky z důvodu vysoké proměnlivosti počasí. Ve většině případů je velice náročné plavat v oceánu, zvláště se zátěží, jako je člověk. Proto jsou zde nastaveny určité limity, které musí splnit každý uchazeč o tuto pracovní pozici.

U bazénového plavčíka z USA záleží opět na zaměstnavateli, každý respondent odpověděl jinak, 1x pouze techniku, 1x ani jedno a 1x techniku i časový limit. Srozumitelněji řečeno, zaměstnavatelé po uchazečích vyžadují pouze ukázkou plavání, v požadavcích je psán vždy určitý časový úsek za určitý časový limit, ovšem splnění tohoto limitu je vždy snadné i pro neplavce. Příkladem, zaměstnavatel může požadovat zaplávání volnou technikou 200 M pod 10 minut. U českých záchranářů je to velice proměnlivé, záleží na povaze pracovní pozice a zaměstnavateli. Respondenti odpověděli následovně, 1x ani techniku, ani časový limit, 1x technika i časový limit a 1x časový limit. Důležité

je vědět, i když po uchazečích zaměstnavatel nevyžaduje splnění ani z jednoho z těchto požadavků, na kurzu červeného kříže je nutné znát alespoň základy plavání, které jsou nezbytně nutné k naučení záchranářských metod ve vodě.

U otázky druhu plaveckých stylů, které byly vyžadovány, 3 x odpověděli oceánovní záchranáři ve formě kraulu. Kraul je jediný vyžadovaný plavecký styl. Pokud by uchazeč vyžadoval splnění plaveckých požadavků v jiné formě plaveckého stylu, ani by to nebylo možné. Bazénovní záchranáři odpověděli 3x formou prsa i kraul. Zaměstnavatelé vyžadují ukázkou obou plaveckých stylů, ovšem pouze ukázkou, kterou uchazeč předvede a v následujících krocích výcviku již tyto styly potřebovat nebude. Bazénovní vodní záchranáři provádí záchrany vždy se záchranou tubou, se kterou plavou pod pažemi.

Vodní záchranáři z České republiky odpověděli 3x formou kraulu. Jelikož je tato forma plaveckého stylu nejrychlejší, je nejčastěji vyžadovaná. Bazény i koupaliště v České republice bývají větších rozměrů, proto je nutné tento plavecký styl ovládat a také ho zaměstnavatelé vyžadují.

Otázka časového limitu bývá velice často rozhodujícím faktorem k úspěšnému přijetí pro oceánové záchranáře. 3x odpověď 500 M pod 10 minut. To je daná hranice pro všechny, kteří se chtějí o tuto pracovní pozici ucházet. Důležité je tento fakt nepodceňovat. Zaměstnavatelé jsou v tomto směru nekompromisní, a pokud limit uchazeč nezvládne splnit, nemá nárok na přijetí. Limit se plave až na místě v den nástupu na pracovní pozici a proto je dobré brát také v potaz únavu a vyčerpanost z pásmového přechodu. V našem případě činí +6 hodin. Nejlepší variantou je naplánovat přílet s několika denním předstihem pro dostatečnou adaptaci pro organismus. Daný úsek se plave v plaveckém bazénu o velikosti buď 25M, nebo 50M.

Když se přesuneme k časovému limitu bazénového vodního záchranáře v USA, žádný není. 3x odpověď, žádný limit nebyl. Bazény v USA jsou převážně menších rozměrů, není nutné dosahovat zdatných plaveckých výsledků a z tohoto důvodu tak zaměstnavatelé nevyžadují zaplávání daného úseku v měřeném časovém limitu. Při rozhodování mezi oceánovou a bazénovou formou je tento faktor jeden z nejvíce rozhodujících. Oceánová forma je samozřejmě atraktivnější, ale v první řadě je důležité zvážit vlastní schopnosti, zda je to pro uchazeče vůbec splnitelné.

Čeští záchranáři opět odpovídali každý jinak, 1x žádný časový limit, 1x si respondent nepamatuje a 1x respondent odpověděl, že musel zaplavat 100 M pod 1:55 a 400 M, kde prvních 200 M musel zaplavat pod 3:50. Pokud zaměstnavatel bude vyžadovat časový limit v určitém úseku, bude se jednat o serióznější bazén, či koupaliště. Zajímavé je, že respondent, který takto odpověděl, pracoval u bazénu, nikoli u koupaliště.

Otázky zaměřující se spíše na školení, respondenti působící v USA 6x odpověděli, že nemuseli předkládat žádné potvrzení o zdravotní způsobilosti. Naopak respondenti působící v České republice 3x odpověděli, že museli. Podle již zmíněných faktů by se dalo předpokládat, že tomu bude naopak. Ovšem samotná účast a následné úspěšné zakončení kurzu vodního záchranáře vyžaduje zdravotní způsobilost, proto není vyžadováno potvrzení od lékaře. Další otázkou se dostáváme k samotnému školení, které podle odpovědí muselo absolvovat všech 9 dotazovaných osob. Každý, kdo se na tuto pozici hlásí, musí splnit odborné zaškolení. Program školení se skládá od základních metod vytažení tonoucích až po správnou techniku kardiopulmonální resuscitace. Školení pro vodní záchranáře z USA a z České republiky se liší v metodách postupu záchrany, každá země zastává jiné metody, jiné postupy, ovšem rozdíly jsou minimální. V čem se kurz vodního záchranáře neliší, je doba trvání. 8x respondenti odpověděli, že kurz trval 2-5 dní, 1x tu máme odpověď od českého vodního záchranáře, méně než 2 dny. Problematika a metodika záchrany je velice obsáhlá a velice těžko by se vstřebávala za méně než 2 dny. Běžná délka trvání kurzu bývá tři dny, kde se třetí den zakončuje závěrečným testem jak z praktické části, tak i z teoretické části. Pro upřesnění, výuka pro vodní záchranáře USA probíhá v českém jazyce a v České republice, vše zprostředkovává agentura. Závěrečný test je v jazyce anglickém, školitelé vás ale dostatečně připraví na úspěšné složení zkoušky.

Jelikož se jedná o velice zodpovědné pracovní pozice, není možné podcenit přípravu. Tímto se dostáváme k další otázce, zda bylo na školení vše řádně vysvětleno a předvedeno. 9x odpověď ano vypovídá jednoznačně, jak školitelé vodních záchranářů pro USA, tak i pro Českou republiku, neponechávají náhodě přípravu vodních záchranářů. Školení je velice intenzivní, a pokud uchazeč cítí mezery v potřebných znalostech, školitelé ochotně vysvětlí znovu, co bude uchazeč vyžadovat. Školení probíhá po celý rok mnoho, proto

není problém celé školení zopakovat, pokud se tak uchazeč rozhodne. U dalších navazujících otázek, zda byl po respondentech vyžadován certifikát Červeného kříže a zda bylo školení zakončeno zkouškou Červeného kříže, dostáváme od všech odpovědi ano. Ve všech pracovních smlouvách vodních záchranářů se nachází podmínka vlastnictví certifikátu Červeného kříže. Bez něj není možné pracovní pozici vykonávat. Proto agentury Work and Travel zajišťují, i mimo jiné, školení zakončené zkouškou z Červeného kříže. Jak již bylo řečeno, Americký červený kříž a Český červený kříž se liší, oba certifikáty je možné splnit na území České republiky, ale jeden certifikát nelze uplatnit na obou územích.

4.2.4 Jazykové dovednosti

Tato sekce dotazníku se bude spíše zaměřovat na vodní záchranáře z USA. Ať se jedná o kteroukoli práci v zahraničí, vždy bude nutné znát alespoň základy cizího jazyka. V této oblasti stačí ovládat základní komunikaci, ale co je nejdůležitější, ovládat problematiku záchranářství a první pomoci v cizím jazyce. Vše potřebné se uchazeč dozví a naučí na školení, kde v posledním dni bude muset složit jak písemnou zkoušku, tak i praktickou zkoušku z anglického jazyka.

Program Work and Travel plavčík USA vyžaduje mírně pokročilou znalost anglického jazyka, ovšem úroveň anglického jazyka není nijak testována. Každý uchazeč si musí sám uvědomit, na jaké úrovni se jeho anglický jazyk pohybuje a zda bude schopný pozdější komunikace v cizí zemi. První kroky bývají po příletu nejtěžší, dokonce i pro zdatné a pokročilé angličtináře. Výslovnost je největším kamenem úrazu. Adaptace na výslovnost amerických občanů trvá běžně až měsíc, tato skutečnost se nedá odhadnout přesně, v jistém směru je individuální a odvíjí se od schopností jedince v komunikaci v cizím jazyce. Zdatnější studenti mají samozřejmě menší výhodu, ovšem porozumění je především o zvyku, dříve, nebo později, se komunikace a porozumění zlepší všem.

Každý uchazeč o tuto pozici, ať oceánové, nebo bazénové formy, musí před odletem absolvovat pohovor se zaměstnavatelem v anglickém jazyce a to přes komunikační program - Skype. Zaměstnavatel tak zjišťuje, zda je uchazeč

schopný alespoň základní komunikace, ale také uchazeče informuje o každodenních povinnostech vodního záchranáře, zda si je vědom zodpovědnosti a zároveň se touto formou přesvědčuje, zda je uchazeč vhodný kandidát na tuto pracovní pozici. Koordinátoři agentur jsou velice nápomocní a uchazečům vždy pomáhají s přípravou na pohovor, proto pohovor není překážkou, ale pouze formalitou.

Porovnání jazykové náročnosti oceánové a bazénové formy se podstatně liší. U oceánu, kde se vodní záchranáři denně stýkají se stovkami lidí, musí být připraveni na nekonečně mnoho otázek a neustálou komunikaci s návštěvníky pláže. Pravidla na pláži jsou velice striktní a ne každý s nimi souhlasí, proto musí být vodní záchranář i schopen vysvětlit, proč tomu tak je. V další řadě se pro komunikaci na pláži používají vysílačky, které porozumění, některým spolupracovníkům, rozhodně neulehčují.

U bazénové formy je vše podstatně jednodušší, minimum místních lidí, kteří si ve většině případů jsou již vědomi daných pravidel a nedovolují si je porušovat. Pravidla běžně visí na nepřehlédnutelné tabuli na vstupní bráně u bazénu a každý z návštěvníků má proto možnost se s nimi seznámit.

Odpovědi v dotazníku jsou tedy jasné, všichni vodní záchranáři USA uvedli, že po nich byla vyžadována jazyková schopnost anglického jazyka. 3x mírně pokročilá a 3x pokročilá. V tomto případě záleželo na subjektivním pocitu náročnosti. Všichni vodní záchranáři z České republiky uvedli, že po nich nebyl vyžadován žádný cizí jazyk.

4.2.5 Pracovní prostředí

Dostáváme se k nejobsáhlejší části dotazníku, se 17 otázkami zjišťujícími nejčastěji dotazované otázky potenciálními uchazeči z oblasti pracovního prostředí. Po nástupu na jakékoli nové pracoviště bývá zvykem, že zaměstnavatel nováčka nenechá pracovat ihned na vlastní pěst. Stejně tak je tomu i u vodních záchranářů z USA. Všech 6 respondentů působících v USA nad sebou mělo první dny dozor. U oceánových plavců je třídní zaškolení od starších, již zkušených veteránů nutností pro získání a osvojení si nových informací o průběhu dne na pláži. V první řadě, manažer oblasti vždy vysvětlí nově přichozím veškerá pravidla pláže a postupy při záchranách. Součástí zaškolení je

i seznámení se základními kódy pro komunikaci přes vysílačky. Následuje již zmíněné třídní zaškolení od veteránů, kde si nováčci osvojí nově naučenou teorii a vyzkouší si komunikaci přes vysílačky. Po zaškolení píše veterán hodnocení na nově příchozího vodního záchranáře a na základě tohoto hodnocení manažer oblasti rozhodne, jaké místo bude pro nováčka na začátek nejlepší. Na pláži je mnoho stanovišť, které jsou charakteristické svou náročností. Proto manažeri nechávají ty nejméně náročná místa volná pro nově příchozí vodní záchranáře. Pokud nováček bude plnit své úkoly, jak by měl, otevírají se mu nové možnosti na pláži a je možné získání lépe finančně ohodnocené stanoviště.

Bazénoví plavčíci mají zaškolení jednodušší. Probíhá přímo na bazénu, kde během pár minut nadřízený vysvětlí vše potřebné ke každodennímu chodu bazénu, pravidla, ale hlavně informace potřebné k udržení čisté vody. Nadřízený je k zachycení na telefonu nejen pro případné dotazy, ale i připravený k jakékoli osobní pomoci. Na tyto bazény chodí průběžné nehlášené kontroly během celé sezóny, kontroluje se hladina pH a chloru, barva vody, záchranářské vybavení a samotní vodní záchranáři, zda plní svoji práci. Pokud vodní záchranář neplní svoje úkoly, hrozí mu písemné napomenutí, suspendace a v nejhorším případě i výpověď.

Čeští vodní záchranáři odpověděli 2x, že nad sebou první dny dozor neměli. 1x tomu bylo naopak. Čeští zaměstnavatelé přiřazují nově příchozím vlastní pozice ihned po příchodu. Základní vysvětlení chodu bazénu, nebo koupaliště probíhá na místě pracoviště a to přímo zaměstnavatelem. Na rozdíl od vodního záchranáře z USA, zde pracovníci nemusí kontrolovat a udržovat stav vody, proto na zaučení stačí pouze pár minut. Velkou roli hraje také jazyková bariéra, která se na území České republiky nevyskytuje, z toho důvodu je vysvětlení jednodušší a rychlejší.

V následujících dvou otázkách zjišťujeme, zda vodní záchranáři pracovali na pracovištích sami, nebo pracovali v kolektivu vodních záchranářů. U oceánové formy je to téměř jasné, všichni tři respondenti pracovali na pracovišti sami a současně pracovali v kolektivu vodních záchranářů. Každý pracovník má svou oblast pláže, za kterou zodpovídá. Vodní záchranáři jsou od sebe vzdáleni od 30M do 70M, záleží na frekventovanosti oblasti.

Bazénoví záchranáři USA mají shodné výsledky, až na jednoho respondenta, který odpověděl, že na pracovišti sám nepracoval. Bazény větších

rozměrů mohou být obsazeny více záchranáři, pro začátečníky je tato varianta mnohem atraktivnější, při možném vzniklém problému se mohou spolehnout na asistenci svého kolegy. Dva čeští vodní záchranáři nepracovali na pracovišti na vlastní pěst a pracovali v kolektivu vodních záchranářů. U posledního respondenta tomu bylo přesně naopak. Většina českých vodních záchranářů pracuje na koupalištích, nebo velkých plaveckých bazénech, proto jsou tyto pozice obsazeny více, než jedním plavčíkem.

Nastávají otázky týkající se pracovní doby a počty odpracovaných hodin a dní. Oceánovní vodní záchranáři v dotazníku uvedli pracovní dobu začínající před 8 hodinou ránní a končící mezi 4-6 hodinou odpolední. Pláže se lidmi plní už od rána a správce oblasti vyžaduje od zaměstnavatele hlídky již po 7 hodině ránní. Proto všichni oceánovní plavčíci musejí opouštět stanici, kde si vyzvedávají vysílačky a potřebné vybavení na pláž, nejdéle v 7 hodin ráno. Ovšem hodina uzavírající pracovní dobu je pátá odpolední. Poté je plavání v oceánu pouze na vlastní nebezpečí.

Bazénovní vodní záchranáři mají začínající pracovní dobu podstatně příjemnější, podle odpovědí respondentů začínali 2x mezi 8-10 hodinou ránní a 1x po 10 hodině ránní. Na rozdíl od pláží mají bazény jasně danou otevírací dobu, která nezačíná dříve, než po 9 hodině ránní. Uzavírající pracovní doba je podle respondentů po 6 hodině odpolední. Téměř ve všech oblastech se bazény zavírají po 7 hodině večerní. Místní obyvatelé pracující do pozdních hodin odpoledních proto mají možnost využít otevírací dobu alespoň ve večerních hodinách. Z tohoto důvodu jsou bazény nejvíce zalidněné právě v tuto dobu.

Českým vodním záchranářům začínala pracovní doba 2x mezi 8-10 hodnou ránní a končila mezi 4-6 hodinou odpolední. Toto je typická otevírací doba koupališť na území České republiky. Oba tyto respondenti tak uvedli koupaliště, jako své pracoviště. U bazénů tomu bývá trochu jinak, 1x je tu uvedená otevírací doba mezi 8-10 hodinou ránní a uzavírací po 6 hodině odpolední. Bazény jsou vždy otevřeny až do pozdních hodin večerních, ale to neznamená, že vodní záchranář musí být po celou tuto otevírací dobu na pracovišti. Se zaměstnavatelem si může domluvit i počet odpracovaných hodin v jednom dni.

Následujícími třemi otázkami zjistíme, kolik respondenti odpracovali hodin a dnů v týdnu, ale také i informaci, jak dlouho trval jejich pracovní poměr.

Oceánoví vodní záchranáři se mohou pochlubit největšími čísly. Všichni tři respondenti odpovídali stejně. Více než 50 odpracovaných hodin týdně, 7 odpracovaných dnů v týdnu a pracovní poměr 3-4 měsíce. Vysoká čísla, která se rozhodně v pracovních smlouvách neobjevují. Zaměstnavatel nenutí zaměstnance pracovat v tomto tempu, ale díky finančnímu ohodnocení sami zaměstnanci vyžadují pracovat co možná nejvíce. Až polovina těchto záchranářů pracuje celé léto bez jediného volného dne. Je to fyzicky velice náročné a i podnebí si bere svoji daň. Každodenní vysoké teploty a vysoká vlhkost neulehčují vodním záchranářům pracovní výkon.

Bazénoví vodní záchranáři z USA mají pracovní dobu mírnější. Podle odpovědi v dotazníku dva respondenti pracovali 6 dní v týdnu, 40-50 hodin po dobu 2-3 měsíců. Jeden respondent pracoval ještě méně, 5 dní v týdnu, 30-40 hodin týdně, ale také po dobu 2-3 měsíců. Přesně tak je tomu i psáno ve smlouvách. V této formě se již plní účel programu Work and Travel, kde student pouze nepracuje, ale má i volný čas, který se dá využít na cestování a poznávání nových kultur. Pracovní vytížení je zvládnutelné pro kohokoli, práce u bazénu je nenáročná a velice příjemná.

U těchto dvou forem, v cizí zemi, se ovšem předpokládá, že student dodrží smlouvu a bude pracovat minimálně dva měsíce. Pokud by chtěl od smlouvy odstoupit, má samozřejmě nárok, ovšem za podmínek okamžitého navrácení do své rodné země. Jelikož tento program s sebou nese vysoké vkladní poplatky, je rozumné od smlouvy neustupovat a dokončit své pracovní působení. U české formy jde spíše o individuální domluvu se zaměstnavatelem, každý si může určit, jak a kolik hodin denně chce pracovat, kolik dní v týdnu a po jakou dobu chce vykonávat pracovní pozici. Odpovědi v dotazníku tomu tak napovídají. Každý z respondentů pracoval jinak, 3, 4 a 5 dnů v týdnu, všichni odpověděli, že pracovali 30-40 hodin týdně a doba působení se opět liší. Méně než jeden měsíc, 1- 2 měsíce a poslední, 3-4 měsíce.

Další otázka dotazující se na činnost nesouvisející s prací vodního záchranáře. Oceánoví záchranáři odpověděli, že takovou činnost zastávali. Jednalo se o chystání a pronájem plážového vybavení, konkrétně plážová lehátka a plážové slunečníky. V další otázce dva respondenti uvedli tuto činnost jako neomezující v běžné činnosti vodního záchranáře, ovšem jeden respondent shledal tuto činnost jako omezující, konkrétně při hlídání návštěvníků pláže ve

vodě. Ano, u oceánu se každý den chystají a uklízejí plážová lehátka a deštníky. Z tohoto důvodu tuto pracovní pozici zastávají především muži, plážové vybavení je těžké, na mnoha místech je plážového vybavení mnoho a přenášení lehátek a deštníků v písku je velice náročné. Přenášení, skládání a zamykání plážového vybavení je nezbytně nutné z důvodu pronájmu. Půjčení lehátek a deštníků není zdarma a z tohoto důvodu si musí vodní záchranář své plážové vybavení hlídat. Ovšem lidé na plážích za lehátka velice ochotně platí, cení si práce vodních záchranářů. Velice zřídka si lidé dovolí sednout na plážové lehátko bez svolení vodního záchranáře. Lehátka na sobě mají připnuté cedulky, zda jsou volná, nebo zda jsou k pronájmu. Bazénoví vodní záchranáři z USA, ale i vodní záchranáři z České republiky neuvedli žádnou omezující činnost. Zde jsme se setkali s jedním z největších rozdílů v každodenních povinnostech oceánových vodních záchranářů a bazénových vodních záchranářů.

Důležité otázky, zaměřující se na přestávky, pauzy na oběd a zastávání pozice v době pauzy.

U oceánové formy jsou pauzy více než nutné, není možné, aby vodní záchranář na této pozici neměl čas na odpočinek. Všichni tři respondenti, podle dotazníku, měli nárok na přestávku, nárok na pauzu na oběd a samozřejmě za sebe měli i náhradu v době pauzy. Pro všechny plážové plavčíky platí stejná pravidla ohledně přestávek: 2x denně deseti minutová pauza a 1x denně 45 minut na oběd. Vždy, když chce vodní záchranář opustit pláž a vzít si přestávku, musí vše do vysílačky řádně nahlásit. Okolní vodní záchranáři tak vědí o přestávce kolegy a hlídají jeho úsek. Doba obědu je jasně daná. Všichni vodní záchranáři se v době obědů, který je od 11:00 do 13:15, vystřídají.

Bazénoví vodní záchranáři mají jiný systém v přestávkách. Podle respondentů měli všichni nárok na přestávku, jeden respondent konkrétně uvedl čísla, 5x za den na 5 minut. Ovšem pauzy na oběd nikdo z nich neměl. Respondenti také 2x uvedli, že v době pauzy jejich pozici nikdo nezastupoval, jednou tomu bylo naopak. Podle bazénových pravidel by neměl počet přestávek přesahovat 5 za den. Přestávka by neměla trvat déle jak 5 minut a musí být oznámena dlouhým zapískáním na malou píšťalu a následným slovním upozorněním o přestávce. V době přestávky nesmí nikdo vstupovat do bazénu a všichni musí vylézt na souš. Pokud by vodní záchranář přistihl někoho z návštěvníků během své pauzy ve vodě, má právo návštěvníka vykázat

z bazénových prostor. Pauzy na oběd v tomto případě nejsou nutné, vodní záchranář může svůj předem připravený oběd sníst v pracovní době, jelikož v době oběda většina návštěvníků bazény opouští. V době pauzy není nutné zastoupení pracovní pozice, pauza trvá pouze 5 minut a návštěvníci nemají problém po tuto dobu zůstat mimo bazén. Pokud někdo zastupuje záchranáře v době pauzy, tak je to pouze z důvodu více lifeguardového bazénu, kde je vodních záchranářů více.

Otázky zaměřující se na počasí zjišťující, zda vodní záchranáři pracovali za každého počasí a zda bylo možné následné odvolání z pracovní pozice z důvodu nepřízní počasí.

Jak se dá předpokládat, oceánovní vodní záchranáři pracují za každého počasí. Nikdy se nemůže stát, že je zaměstnavatel odvolá z důvodu nepřízně počasí. To ovšem neznamená, že návštěvníci pláže můžou do vody za jakéhokoli počasí. Bouřky, vysoké vlny, zpětné proudy, to jsou nejčastější důvody k evakuaci veškerých lidí v oceánu. Veškeré kroky jsou hlášeny manažerem pláže do vysílačky a to z důvodu, aby všichni vodní záchranáři na pláži jednali stejně. I když je přístup do vody zakázaný, stále musí vodní záchranář zastávat svoji pozici a hlídat, aby případný zákaz vstupu do vody nikdo neporušil.

Bazénovní vodní záchranáři z USA v dotazníku uvedli jako oceánovní vodní záchranáři, 3x práci za každého počasí, ale s rozdílem odvolání z pracovní pozice z důvodu nepříznivého počasí. Pokud je počasí nepříznivé do takové míry, kdy je vyloučena jakákoli návštěva lidí, nadřízený může zavolat vodnímu záchranáři, aby uzavřel bazén a bazénový prostor a na zbytek dne opustil pracoviště. Pokud je počasí proměnlivé, stále zde platí pravidla pro uzavírání bazénu, jako je například bouře. Pokud vodní záchranář uslyší hrom, nebo uvidí blesk, je povinen uzavřít bazén na 30 minut od posledního hromu, či blesku.

Podobně odpovídali i Čeští vodní záchranáři, kde 3x uvedli práci za každého počasí, kde dva respondenty zaměstnavatel mohl odvolat z pracovní pozice a jednoho, kterého neodvolával. Důvody jsou podobné, jako jsou výše uvedené. Pokud předpověď hlásí dlouhodobě nepříznivé počasí, může zaměstnavatel rozhodnout o uzavření koupaliště, či bazénu a bazénových prostor.

Poslední otázka této sekce zjišťující běžnou denní činnost vodního záchranáře na pracovišti.

Každý z respondentů otázku pochopil jinak, ovšem oceánovní záchranáři se shodli na hlídání plavců a dodržování bezpečnosti a pořádku na pláži. Mezi další uvedené činnosti lze zmínit pronájem a chystání plážového vybavení a hlídání dodržování pravidel ze strany návštěvníků pláže. Již na první pohled je zřejmá náročnost této pozice.

Bazénovní záchranáři se shodli na dohledu nad lidmi v bazénu a na udržování čistoty bazénu. V dotazníku je nadále zmíněn i úklid kolem bazénu. V porovnání s oceánovou formou je náročnost podstatně nižší. Odvíjí se od ní především počet návštěvníků.

Čeští vodní záchranáři se shodli také na hlídání plavců, ale mimo této základní činnosti je v dotazníku uvedeno mytí podlah, úklid, příprava stanovišť a ošetřování zraněných návštěvníků.

4.2.6 Pracovní vybavení

V této sekci dotazníku se po respondentovi dotazujeme na základní pracovní vybavení, které by měl mít stále u sebe. Dále zjišťujeme, zda respondent v době působení měl vše potřebné k případným záchranám.

Prvními dvěma otázkami se dotazujeme na komunikační zařízení, Konkrétně v první otázce, jestli je v pracovní době k dispozici mobilní zařízení, nebo telefon. Respondenti 2x odpověděli ano, 1x ne. Tímto se dostáváme k navazující otázce na používání vysílaček. Pro veškerou komunikaci na pláži se používají pouze vysílačky, nikoli mobilní zařízení. Mobilní telefon není zakázaný, ovšem není nutný. Veškeré informace o dění, volání pomoci, se sděluje pomocí vysílaček. Proto respondenti 3x uvedli používání vysílaček v pracovní době.

Bazénovní vodní záchranáři z USA používají ke komunikaci výhradně mobilní zařízení, nebo telefon. Vysílačky se zde nepoužívají, není k tomu důvod. Telefon je vždy na lehce dostupném místě, pokud by došlo k problému a vodní záchranář by potřeboval kontaktovat svého vedoucího, nebo záchranou službu, musí mít k telefonu snadný přístup.

Stejně odpovídali i vodní záchranáři z České republiky, pouze mobilní zařízení a telefon, nikoli vysílačky.

U otázky vybavenosti balíčku první pomoci se dva respondenti ze zástupu oceánových záchranářů domnívají, že jejich balíček byl dostatečně vybaven. Jeden respondent nesouhlasil a uvedl celý obsah celého balíčku, který obsahoval pouze ocet, náplasti, nůžky a stahovací obinadlo. Toto složení balíčku je na první pohled nedostačující.

Oceánovým záchranářům toto složení ale vystačí, jelikož při jakémkoli problému musí ihned informovat pomocí vysílačky své nadřízené, kteří celý den pomáhají hlídat a kontrolovat pláž. Na desetikilometrovém úseku se vyskytují 3 nadřízení, jsou mobilní díky vozidlům a jsou schopni dojet ke všem stanovištím do tří minut. Po příjezdu na místo dění nehody ihned přebírají zodpovědnost a se svoji plně vybavenou lékárníčkou jsou schopni zajistit postižené osoby do příjezdu záchranné služby. U další otázky jiného vybavení a pomůcek, které musí mít vodní záchranář v pracovní době u sebe, všichni tři respondenti uvedli plovák a resuscitační masku. Dále byla uvedena vysílačka a gumové rukavice. Respondenti správně uvedli nejdůležitější vybavení oceánového záchranáře, záchranný plovák. Striktní zákaz pohybu po pláži bez záchranného plováku platí pro všechny vodní záchranáře. Bez této záchranné pomůcky téměř není možná záchrana tonoucího.

Bazénoví vodní záchranáři z USA souhlasili s dostatečnou vybaveností balíčku první pomoci, na této pozici je nutné mít po ruce veškeré důležité vybavení pro první pomoc, jelikož jsou tito záchranáři, při jakékoli nehodě, odkázáni po určitou dobu sami na sebe. U odpovědi na jiné vybavení a pomůcky se respondentům společnými silami podařilo vyjmenovat vše povinné. Záchranná tuba, resuscitační maska, rescue board, licence plavčíka, rukavice. Veškeré vyjmenované vybavení musí mít každý bazénový záchranář vždy při sobě. Záchranná tuba plní funkci jako záchranný plovák, pomáhá nadlehčovat tonoucího a ulehčuje tak záchranu vodním záchranářům. Rescue board je speciální záchranářská deska pro případy s podezřením na poranění páteře, kde se člověk správnou technikou umístí na desku, připoutá a opatrným způsobem vytáhne z vody. Licence plavčíka je vyžadovaná z důvodu profesionality, každý bazénový vodní záchranář musí u sebe nosit platnou licenci od Amerického červeného kříže. Certifikátem se vodní záchranáři prokazují u bazénových kontrol a při příjezdu záchranné služby. Opět jsou zmíněny rukavice. Gumové rukavice se musejí používat z hygienických důvodů za každé situace, i při

pouhém lepení náplastí. Mezi další vybavení, které je nutné zařadit mezi povinnou výbavu, je také balíček na měření chloru a pH. Měření a zapisování hodnot se provádí každou hodinu v pracovní době, proto je důležité hlídat dostatek měřících kapalin.

Čeští vodní záchranáři odpovídali podobným způsobem, 3x je v dotazníku uveden souhlas s dostatečnou vybaveností balíčku první pomoci. U jiného vybavení a pomůcek každý z respondentů uvedl pouze část povinné výbavy, jako jsou nosítka, záchranářský plovák a již zmíněný balíček první pomoci. Gumové rukavice, resuscitační maska a rescue board nejsou v povinné výbavě záchranáře. Totéž platí i pro balíček pro měření chloru a pH. Měření vodní záchranáři nevykonávají, mají na starost pouze bezpečný chod a hlídání bazénu, či koupaliště.

4.2.7 Záchranné akce

V sekci záchranných akcí dotazování uvádějí počet záchrany za léto, faktory ovlivňující záchranné akce, spoluúčasti při záchranných akcích, ale také se zmíní o prevenci, zda je možné záchranným akcím předejít.

V první řadě je nejdůležitější zmínit čísla, počet záchrany za jednu sezónu práce. Respondenti z pozice oceánového vodního záchranáře uvedli záchrany 4, 8 a 12. Dále pak jeden respondent uvedl 10 ošetření zraněných. Již na první pohled je zřejmé vysoké riziko tonoucích, záchranáři musí být stále ve střehu a neustále sledovat vodu. Na druhé straně všichni tři bazénoví vodní záchranáři USA nezachraňovali ani jednou. Jeden respondent z tohoto zástupu uvedl pomoc při lepení tří náplastí za celou sezónu práce. Dále pak jeden vodní záchranář z České republiky uvedl záchrany dvě, ostatní také žádné neprováděli.

Na základě těchto faktů nemůžeme říci, že bazénoví vodní záchranáři záchrany provádět vůbec nemusí, ovšem pravděpodobnost je mnohem nižší, než u oceánové formy.

V dalších dvou otázkách, dotazujících se na faktory ovlivňující počty záchrany, kterými jsou počasí a počet dohlížených patronů, oceánoví záchranáři potvrdili ovlivnitelnost. Počasí ovlivňuje stav vody více, než je tomu na první pohled vidět. I za nízké větrnosti, vysokých teplot a jasna, vznikají na pobřeží zpětné proudy, které jsou největší hrozbou pro návštěvníky pláže. Proud

znemožňuje návštěvníkům navrácení na souš, táhne je směrem do oceánu a i zdatní plavci nejsou schopni tento proud překonat. Proto se většina návštěvníků rychle unaví a začne volat o pomoc. Proud po pár metrech slábne a je možné ho obeplavat, to ale většina návštěvníků neví. Samozřejmě se počet záchrán odvíjí i od počtu návštěvníků na pláži, čím více návštěvníků má vodní záchranář na svém úseku, tím je větší pravděpodobnost tonoucích.

Bazénoví vodní záchranáři z USA odpověděli přesným opakem, žádný z těchto faktorů počet záchrán neovlivnil a ani ovlivnit nemůže, protože nikdo z nich záchranu provádět nemusel. Pokud by se tak stalo, počasí a počet návštěvníků nejsou faktory ovlivňující počet záchrán. Při nepříznivých změnách počasí se bazény zavírají a počet návštěvníků je omezen, proto má vodní záchranář možný stálý přehled.

Vodní záchranáři z České republiky odpověděli stejně jako bazénoví vodní záchranáři z USA. Pravidla ohledně počasí nejsou tak přísná, jako u bazénové formy USA, ovšem pokud je počasí nepříznivé, návštěvníci opouštějí prostory koupaliště, nebo bazénu. Počet návštěvníků je vždy nastavený podle možností prostor koupaliště, či bazénu a nikdy nepřekračuje bezpečně zvládnutelný počet návštěvníků jedním vodním záchranářem.

Otázka zjišťující pomoc od kolegů, nebo nadřízených, při záchranných akcích. U oceánových záchranářů funguje ABC forma záchrany. Na pozici písmena B je vždy záchranář hlásící a provádějící záchranu. Po ohlášení okamžitě reagují okolní vodní záchranáři na pozicích písmen A a C, okamžitě zanechávají činnosti, kterou právě vykonávají a sprintují na místo záchrany. První záchranář ihned vstupuje do vody a plave na pomoc kolegovi, druhý záchranář popisuje situaci do vysílačky, a pokud uzná za vhodné, vstupuje do vody na pomoc také. Než stačí s obětí doplavat zpět, na břehu již čekají připravení nadřízení. Proto všichni tři respondenti v dotazníku uvedli pomoc od kolegů i nadřízených.

Bazénoví vodní záchranáři USA odpověděli přesným opakem. Při případné záchrane jsou odkázáni sami na sebe, samozřejmě záleží na závažnosti případu, pokud záchranář uzná za vhodné, volá záchrannou službu, která je z pravidla na místě do 10 minut.

Dvěma českým záchranářům nikdo při záchránách nepomáhal, jednomu ovšem ano. Pokud je areál koupaliště větších rozměrů a pracuje na místě více

vodních záchranářů, samozřejmě si vzájemně pomáhají, aby tak způsob záchrany byl co možná nejefektivnější.

Poslední otázka této sekce, zda se dalo předcházet záchranným akcím například zvýšením záchranářovi pozornosti, oceánoví vodní záchranáři zcela vyloučili. Taktéž odpověděl i zbytek respondentů obou skupin. Nikdo z dotazovaných si tedy nepřipouští pochyb o svém profesionálním přístupu.

4.2.8 Pravidla na pracovišti

Pokud by nebyly stanoveny žádná pravidla, riziko a počet záchrán by se razantně navýšil. Proto na všech pracovištích fungují a platí určitá pravidla. Každá oblast si stanovuje svoje vlastní pravidla, neexistují žádná obecná, podle kterých se musí všichni striktně řídit. Pláže, bazény a koupaliště, dále jiné země, to s sebou nese velké rozdíly. Nicméně na první otázku všech 9 respondentů odpovědělo stejným způsobem, všichni měli na pracovišti pravidla chování pro návštěvníky, kteří je museli striktně dodržovat.

Dostáváme se k další otázce zaměřené na samotné pravidla na pracovišti. Oceánoví vodní záchranáři uvedli z našich tří skupin pravidel nejvíce. Zákaz kouření, donášení skla, konzumace alkoholu, používání plastových nafukovacích lehátek a kruhů ve vodě, sexuálního harašení, psů, jízdních kol, rozdělávání ohně, používání stanů, přespávání na plážích, plavání za nepřízní počasí, pohybovat se v oceánu nad úroveň ramen. To vše uvedli naši tři respondenti. Návštěvníci pláží jsou omezeni opravdu ve všech směrech a pro vodního záchranáře je velice náročné všechny pravidla hlídat.

Bazénoví vodní záchranáři z USA uvedli pravidel podstatně méně. Zákaz alkoholu, běhání, skákání do vody a dodržování přestávek vodního záchranáře. Respondenti uvedli nejzákladnější pravidla, která návštěvníci museli dodržovat. Mezi dalšími je ale nutné zmínit zákaz strkání, potápění a vstup osobám mladším 15 let bez doprovodu dospělé osoby. Tyto pravidla bývají ve většině případů na všech bazénech v USA stejná, samozřejmě se objevují i další, jako například zakazující nošení různých typů plavek, nebo zakazující konzumaci potravin v areálu bazénu. Pravidla jsou stanovena oblastí, kde se areál bazénu nachází. Proto se vždy liší.

Vodní záchranáři z České republiky uvedli zákaz běhání, strkání, koupání bez plavek, žvýkání, skákání na druhé, alkohol a obecné ohrožování ostatních návštěvníků. Pravidla jsou podobná jako u bazénových vodních záchranářů USA, vztahující se především ke zvýšení bezpečnosti pro návštěvníky koupaliště, či bazénu.

Poslední otázka této sekce zjišťující, jak se vodní záchranář zachoval při opakovaném nerespektování pravidel ze stran návštěvníků.

Oceánovní vodní záchranáři řešili problémy přes nadřízené, nebo policejní službu pláže. Vodní záchranář nemá právo vykázat návštěvníka z pláže, může ho pouze obeznámit s následky a po opakovaném neuposlechnutí napomínání, záchranáři volají již zmíněné nadřízené, nebo policejní službu pláže.

Dva bazénovní vodní záchranáři uvedli, že se do takové situace vůbec nedostali. Jeden respondent uvedl zákaz vstupu do areálu bazénu, na který má vodní záchranář právo. Podle odpovědi je zřejmá uvědomělost návštěvníků bazénů, proto s kázní na těchto pozicích nebývá problém.

Čeští vodní záchranáři naopak problémy s kázní měli, v odpovědích uvedli možnost pohrozit vykázáním z koupaliště, nebo přímo vyloučení z koupaliště. Jeden respondent uvedl nápomoc svého nadřízeného.

4.2.9 Zaměstnavatel

První dvě otázky v této sekci se spíše zaměřují na vodní záchranáře z USA. Pokud se uchazeč rozhodne pracovat v cizí zemi, musí řešit nejen dopravu na místo, ale také i ubytování a následnou každodenní dopravu na pracoviště. Obě skupiny oceánových a bazénových záchranářů z USA uvedly v dotazníku pomoc od zaměstnavatele při hledání ubytování a následné zařízení dopravy na pracoviště přímo od zaměstnavatele. Jedna z výhod programu Work and Travel je právě tato nápomoc od zaměstnavatele. První dny v cizí zemi nebývají pro studenty nejjednodušší, proto se zaměstnavatel snaží být ve všech směrech co možná nejvíce nápomocný. Českým vodním záchranářům nebylo třeba zařizovat ubytování v blízkosti pracoviště a také jim zaměstnavatel neposkytl dopravu na místo pracoviště.

U další otázky, již pro všechny tři skupiny vodních záchranářů, zjišťujeme, zda zaměstnavatel respektoval jejich přání a požadavky na pracovišti.

Všech devět respondentů souhlasilo. Z toho plyne jistota rozumné domluvy v každé zkoumané formě práce vodního záchranáře. Všeobecně bývají zaměstnavatelé na těchto pracovních pozicích velice vstřícní a domluva je samozřejmostí. Pokud se dále budeme bavit o skupině oceánových a bazénových záchranářů z USA, domluva se netýká počtu odpracovaných hodin za týden, jak zjišťujeme další otázkou. Zaměstnavatel určuje počet odpracovaných hodin za týden podle vlastního uvážení a okolností. Samozřejmě je možné požádat o volno, nebo dokonce i více volných dnů v řadě, ale není to možné každý týden. Zaměstnavatel má určitý počet záchranářů, které může různě míchat jak po stanovištích na pláži, tak po různých bazénech v určité oblasti. Musí brát v ohled možná onemocnění pracovníků, požadavků na volné dny, proto není možné pro zaměstnance každotýdenní určování své pracovní doby.

Čeští vodní záchranáři mají pracovní dobu, podle odpovědí, mnohem flexibilnější. Všichni tři uvedli vlastní určení počtu odpracovaných hodin za týden. Tato pracovní pozice bývá především o domluvě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, pokud se před začátkem pracovního výkonu domluví na flexibilní pracovní době v jednom týdnu, může tak být.

4.2.10 Finanční ohodnocení, náklady

Jedna z nejdůležitějších sekcí při rozhodování výběru pracovní pozice. Finanční ohodnocení a náklady jsou vždy rozhodující, pokud jde o brigádu, či práci.

Oceánoví vodní záchranáři mají podle odpovědí v dotazníku hodinovou mzdu 8 až 9 dolarů. To činí týdenní výdělek 450 až 500 dolarů, jelikož pracují 7 dní v týdnu. Tato čísla nejsou finální. Týdenní výdělek bývá mnohem vyšší díky provizím z prodaných lehátek a také spropitného za poskytované služby. Pokud se vodní záchranáři zajímají o své zákazníky, komunikují s nimi, mohou se dočkat vysokého spropitného. V následující otázce respondenti uvádí spokojenost se svojí výplatou. Důležité je také zmínit výši výdělku po odečtení nákladů, jako je ubytování, doprava a strava. Podle odpovědí respondentů výše činila od 250 až 300 dolarů za týden.

Bazénoví vodní záchranáři z USA uvedli hodinovou mzdu 2x po 10 dolarech a 1x 8,75 dolarů. Podstatně vyšší čísla ve srovnání s kolegy z pláže.

Ovšem týdenní výdělek činil od 300 do 330 dolarů. Číslo je nižší z důvodu nižšího počtu odpracovaných dní a hodin v jednom týdnu, ve srovnání s oceánovými záchranáři. Dva respondenti z této skupiny byli spokojeni s výplatou spokojeni, jeden spokojený nebyl. Výše výdělku po odečtení ubytování, dopravy a stravy činila, podle odpovědí v dotazníku, od 150 -170 dolarů.

Čeští vodní záchranáři uvedli hodinovou mzdu 2x po 75 korunách českých a 1x mezi 60 a 80 korunami českými. Týdenní výdělek poté činil mezi 3500 až 3750 korunami českými, podle uvedených odpovědí. Jeden respondent si výši týdenního výdělku nepamatuje. Dva respondenti s výplatou spokojeni nebyli, ovšem alespoň jeden ano. Po odečtení týdenních nákladů činil výdělek od 2500 do 2700 korun českých.

Tímto se dostáváme k nákladům, jak oceánoví, tak i bazénoví vodní záchranáři USA musejí platit za administrativní poplatky agentuře, vyřízení víz a letenky, poměrně vysoké částky. Podle našeho výzkumu oceánoví záchranáři průměrně zaplatí 47 000 korun českých za výše uvedené poplatky, bazénoví záchranáři 44 000 korun českých. Částka se liší z důvodu různé cenové relace letenek, záleží na načasování koupě letenek, čím dříve, tím levněji se letenka zakoupí. Poplatky směřující agenturám jsou nastaveny podobně, liší se minimálně. Vodní záchranáři z České republiky zaplatí průměrně pouze 3700 korun českých za vyřízení administrativních poplatků.

Tímto se dostáváme k otázce, kolik činil výdělek za celé působení práce po odečtení veškerých nákladů.

Oceánoví záchranáři uvedli tyto částky. 50 000, 43 000 a 57 000 korun českých.

Bazénoví záchranáři z USA uvádějí 16 000, 12 000 a 18 000 korun českých.

Čeští záchranáři uvedli 18 500, 6500 a 26 000 korun českých. Částka 6500 korun českých je nízká z důvodu méně než měsíčního působení vodního záchranáře na pracovní pozici.

4.2.11 Hodnocení

Všichni oceánovní vodní záchranáři plánují vykonávat práci i v dalších letech. U celkového zhodnocení respondenti zmiňovali především vyhovující pracovní dobu, kolektiv, lokaci, ale také i poznání nové země, nabrání nových zkušeností jak v oboru záchranářství, tak ze života v nové zemi a především, zlepšení úrovně angličtiny. Jeden respondent uvedl neodpovídající informace o práci, které se mu dostali před odletem. I přes to byl však s prací spokojený.

Dva bazénovní vodní záchranáři z USA chtějí vykonávat tuto práci i v dalších letech, jeden naopak nechce. Celkové zhodnocení je kladné od všech tří respondentů, zmiňují se o nenáročnosti této pracovní pozice, kde jeden respondent dohlížel průměrně na 7 návštěvníků za den, jiný se zmínil o jazykových dovednostech, které je možné získat díky této pracovní pozici, získání nových zkušeností, osamostatnění se a zažití neopakovatelných zážitků. Poslední respondent také vychválil pracovní pozici, ovšem také se zmínil, že mu tato jedna zkušenost, vykonávat práci vodního záchranáře, stačila.

Vodní záchranáři z České republiky celkové zhodnocení příliš nerozepisovali, jeden respondent uvedl pouze číselné zhodnocení, na stupnici 1-5 (1 nejlepší), uvedl 2-. Další respondent uvedl pouze nedostatečné finanční ohodnocení a zmínil také neatraktivnost pracovní pozice. Poslední respondent neodpověděl vůbec.

Celkové zhodnocení forem vodního záchranářství dle zkoumaných částí

	Oceánová forma USA	Bazénová forma USA	Bazény, koupaliště ČR
Kritéria přijetí	+	+++	++
Náročnost školení	++	++	++
Jazykové dovednosti	+	++	+++
Pracovní prostředí	+++	+++	++
Pracovní vybavení	+	+++	+
Počet záchranných akcí	+	+++	+++

Pravidla na pracovišti	+	++	++
Zaměstnavatel	+++	+++	++
Finanční ohodnocení	+++	++	+
Celkové hodnocení	+++	+++	+

Tabulka 8: Celkové zhodnocení forem vodního záchranářství dle zkoumaných částí

Zdroj: vlastní zpracování

Výše uvedená tabulka porovnává jednotlivé formy vodního záchranářství ve všech zkoumaných částí. Tabulka ukazuje, že nejlépe hodnocenou formou se stala bazénová, ale také i oceánová forma vodního záchranářství z USA. Respondenti byli s těmito pracovními pozicemi spokojeni a většina z nich by chtěla v následujících letech pracovní výkon opakovat.

4.3 Shrnutí výsledků

Z výsledků vyplývá náročnost práce oceánového vodního záchranáře. Jedním z hlavních příčin je fyzické zatížení a pracovní vytížení. 7 dní v týdnu a více než 50 odpracovaných hodin týdně po dobu 3 měsíců. Tato čísla doprovází i subtropické podnebí s vysokými teplotami, které práci na pláži neulehčují. Přenášení těžkého plážového vybavení a následné pronajímání si žádá fyzickou zdatnost a vyšší úroveň anglického jazyka. Další faktor neulehčující tuto pracovní pozici je komunikace přes vysílačky, pro mnohé je velice obtížné porozumět a následně správně reagovat. Na druhé straně tu máme asistence kolegů a nadřízených při záchranných akcích. Z hlediska zodpovědnosti je tento faktor ulehčením pro vodní záchranáře. V další řadě tu máme lákavé finanční ohodnocení, vstřícný přístup zaměstnavatelů a motivaci pro získání lepšího stanoviště na pláži.

Práce oceánového záchranáře je z těchto tří forem vodního záchranářství nejobtížnější. Vyžaduje stoprocentní koncentraci v pracovní době, vyšší plavecké dovednosti, znalosti plážových pravidel, umění komunikace a řešení problémů v anglickém jazyce, ale také s sebou nese vysoký počáteční finanční vklad a

absolvování plaveckého testu před začátkem pracovního výkonu, 500 M pod 10 minut.

Bazénoví vodní záchranáři působící v USA představují vhodnou formu pro začínající uchazeče. Práce je charakteristická svoji nenáročností. Téměř nulové počty záchranných akcí, začínající pracovní doba v pozdních dopoledních hodinách, průměrná týdenní hodinová doba nepřesáhne 40 odpracovaných hodin, finanční ohodnocení je přímo úměrné vykonané práci a žádné fyzicky náročné úkoly nejsou součástí práce. Plavecké testy nejsou vyžadovány a úroveň anglického jazyka se nemusí pohybovat na pokročilé úrovni. Ovšem opět se tu setkáváme s vysokým počátečním poplatkem.

Obě tyto pracovní pozice je možné zastávat díky již zmíněnému programu Work and Travel, kde nesmíme zapomínat, je součástí i cestování. Program je navržen tak, aby student mohl celé letní prázdniny pracovat a pak měl jeden měsíc na cestování po USA. Ovšem cestování není podmínkou, student může ihned po práci odletět do České republiky. Vydělané peníze pokrývají počáteční vklad, zároveň pokrývají veškeré náklady během pobytu a také zbývají na již zmíněné cestování. Oceánoví záchranáři mají průměrný výdělek za celé léto mnohem vyšší, po odečtení veškerých nákladů činí 50 tisíc korun českých oproti bazénovým 15 tisíci korunám českým. Hlavní rozdíl je v hodinové dotaci, kde oceánoví záchranáři pracují mnohem více a mají možnost získání lepšího platového ohodnocení na základě počtu pronajatého plážového vybavení. Ovšem je důležité mít na paměti rozdílnost v náročnosti těchto dvou zkoumaných pozic.

Forma vodního záchranáře v České republice se podobá bazénové formě v USA, práce je charakteristická svoji nenáročností, také téměř nulovým počtem záchranných akcí a na rozdíl od dvou výše zkoumaných forem je hodinová dotace a především o domluvě. Každý vodní záchranář na této pozici si může svůj pracovní rozvrh uzpůsobit svým potřebám, práci může kdykoli opustit a také si může určit délku pracovního působení podle vlastního uvážení. Uchazeč není součástí žádného zahraničního programu, to s sebou nese osvobození od vízových povinností, zdoluhavých letů, domluv se zaměstnavateli a vysokých počátečních finančních poplatků. Výdělek za celé letní působení nemůžeme u našich tří respondentů zprůměrovat, jelikož se jejich délka pracovního působení podstatně liší. Ovšem, pokud by všichni tři vydrželi na pracovišti minimálně tři

měsíce v podobném pracovním nasazení jako kolegové z USA, jejich průměrný výdělek, po odečtení veškerých nákladů, by tak činil 25 000 korun českých.

5. Závěr

Bakalářská práce se zabývala analýzou práce vodního záchranáře v České republice a v USA. Odpovědi dotazovaných v mnohých směrech překvapily, ale zároveň se nám dostalo i mnoho očekávaných odpovědí.

Zjistilo se, že studentům působícím na území USA šlo především o vycestování do zahraničí, naopak studentům působícím v České republice šlo pouze o výdělek.

Překvapením byla pracovní vytíženost oceánových vodních záchranářů, kde pracovní doba a rozvrh byly náročné jak z psychické, tak z fyzické stránky. Naproti tomu bazénová forma jak z USA, tak i z České republiky, může být velice příjemnou a nenáročnou formou letní brigády.

Všechny tři pracovní pozice mají podobný charakter, práce na čerstvém vzduchu, dohlížení nad návštěvníky, získání nových zkušeností v oblasti vodního záchranářství a v zahraničních formách, poznání nových zemí, kultur, zvyků a lidí.

Tato bakalářská práce může být užitečná studentům, kteří zvažují práci v zahraničí, nebo kteří zvažují práci vodního záchranáře na území České republiky. V teoretické části najdou přehled požadavků pro úspěšné složení certifikátu Červeného kříže a informace o programu umožňujícím studentům vycestovat a pracovat jako vodní záchranář na území USA. V praktické části si mohou přečíst o subjektivních názorech respondentů o těchto pracovních pozicích.

Přestože studentů odjíždí do zahraničí čím dál více, informací o programu umožňujícím studentům vycestovat a pracovat jako vodní záchranář je stále málo. Do budoucna se bude počet účastníků tohoto programu zvyšovat, proto toto téma autor shledal aktuálním a přínosným.

6. Seznam použitých zdrojů

6.1 Literatura

1. BARAN, I. Záchrana topiaceho. Bratislava: Slovenský Červený kríž, 2006, ISBN 80-88973-20-1.
2. BĚLOHLÁVEK, J., HOFER, Z. Abeceda záchrany – díl D. Praha: ČÚV ČSČK, 1992.
3. JEDLIČKA, R. Abeceda záchrany – díl B. Praha: ČÚV ČSČK, 1983.
4. KARGER, P., KAUFMAN, J., MILER T. Záchranář – Metodické listy. Praha: Vodní záchranná služba ČČK, 1997.
5. KAUFMAN, J. Záchranář – První pomoc. Praha: Vodní záchranná služba ČČK, 2007, ISBN 978-80-902805-4-0.
6. Lifeguarding Today. St. Louis: The American National Red Cross, 1995, ISBN 0-8016-7555-3.
7. MILER, T. a kol. Vzdělávací program Vodní záchranné služby Českého červeného kříže. Praha: Vodní záchranná služba ČČK, 1999.
8. MILER, T. Abeceda záchrany – díl C. Praha: ČÚV ČSČK, 1987.
9. MILER, T. Záchranář – Bezpečnost a záchrana u vody. Praha: Vodní záchranná služba ČČK, 2007, ISBN 978-80-902805-5-7.
10. MILER, T., BĚLOHLÁVEK, J. a kol. Vodní záchranná činnost. Praha: SPN, 1989.
11. Pool Lifeguarding. Studley: The Royal Life Saving Society UK, 1989.
12. Prawie Wszystko o Ratownictwie Wodnym. Warszawa: Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, 1993.
13. RIESS, L.W. Plování a voní sporty. Praha: YMCA v Československu, 1923.
14. ŘEPA, J. Abeceda záchrany – díl A. Praha: Československý červený kříž, 1983.

6.2 Internetové zdroje

1. UK v Praze. Jak se pracuje českým studentům v USA. (cit. 2015-03-03).
Dostupné z: <http://iforum.cuni.cz/IFORUM-1360-version1.pdf>
2. Studyline. Práce v zahraničí. (cit. 2015-03-03). Dostupné z:
<http://www.studyline.cz/prace-v-zahranici>
3. J-1 VISA exchange visitor program. *Summer work travel program*. (cit. 2015-03-03). Dostupné z: <http://j1visa.state.gov/programs/summer-work-travel/>
4. Velvyslanectví USA Praha. *Práce a cestování*. (cit. 2015-03-03). Dostupné z:
<http://czech.prague.usembassy.gov/pac.html>
5. Národní informační centrum pro mládež. *Obecné informace*. (cit. 2015-03-03).
Dostupné z: <http://www.nicm.cz/obecne-informace-7>
6. Velvyslanectví USA Praha. *Nepřistěhovalecká víza*. (cit. 2015-
7. 03-03). Dostupné z: http://czech.prague.usembassy.gov/nonimmigrant_visas.html
8. Agentura Czech – us. Ceník kurzu. (cit. 2015-03-03). Dostupné z: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/cenik-kurzu/>
9. Agentura Czech – us. Plavčík v USA. (cit. 2015-03-03). Dostupné z: <http://czech-us.cz/work-and-travel-usa/wat-plavcik/>
10. USLA (2010). Mission. About USLA. (cit. 2015-03-03). Dostupné z:
<http://www.usla.org/?page=MISSION>
11. International Life Saving Federation. (cit. 2015-03-03). Dostupné z: www.ilsf.org
12. VZS Ostrava. Kurzy. Dostupné z: <http://www.vzsostrava.cz/kurzy.html>

6.3 Diplomové práce

1. NOVOTNÁ, J. Inovace vzdělávacího programu Vodní záchranné služby Českého červeného kříže ve vztahu ke standardům mezinárodní organizace vodní záchrany Intenational Lifesaving Federation. Praha: FTVS UK, 2006.

6.4 Seznam tabulek

Tabulka 2: Rozdíl kvalifikací Plavčík / Záchranář Z III a Záchranářské minimum.....	str. 8
Tabulka 2: Přehled požadavků pro závěrečné zkoušky.....	str. 9-10
Tabulka 3: Poplatky agentury Czech-us za program WaT USA	str. 16
Tabulka 4: Poplatky agentury Czech-us za program WaT USA	str. 17
Tabulka 5: Poplatky vízovému partnerovy za program WaT USA.....	str. 17
Tabulka 6: Poplatky agentury za kurz plavčíka USA	str. 18
Tabulka 7: Cena programu agentury Czech-us	str. 19
Tabulka 8: Celkové zhodnocení forem vodního záchranářství dle zkoumaných částí	str. 41

7. Přílohy

Kompletní dotazník

1. Osobní údaje

1. Vaše pohlaví?
 - Muž
 - Žena
2. Kolik vám je let?
 - Vlastní odpověď:
3. Jste studentem?
 - Ano
 - Ne

2. Pracovní působení

4. V jaké zemi jste pracoval jako vodní záchranář?
 - Česká Republika
 - USA
5. Co vás dovedlo k práci vodního záchranáře?
 - Finanční ohodnocení
 - Zkušenosti
 - Cesta do zahraničí
 - Přátelé
6. Kolik let již vykonáváte práci vodního záchranáře?
 - Méně než 2
 - 2-5
 - 5 a více
7. Pracoval jste u?
 - Oceánu
 - Bazénu
 - Koupaliště

3. Kritéria přijetí, školení

8. Bylo nutné prokázat vaše plavecké dovednosti pro přijetí na tuto pozici?
 - Ano
 - Ne
9. Musel jste prokázat pouze techniku plaveckých stylů, nebo i splnit určitý časový limit?

- Pouze techniku
- Pouze časový limit
- Technika i časový limit
- Ani jedno

10. Jaké plavecké styly po vás byly vyžadovány?

- Kraul
- Prsa
- Znak
- Delfin

11. Jaký byl požadovaný časový limit a v jakém úseku?

Vlastní odpověď:

12. Bylo třeba prokázat vaši zdravotní způsobilost, zpráva od lékaře apod.?

- Ano
- Ne

13. Musel/a jste podstoupit školení pro tuto pozici?

- Ano
- Ne

14. Kolika denní školení jste musel/a podstoupit?

- 2 denní a méně
- 2-5 denní
- 5 denní a více

15. Bylo na vašem školení vše řádně odborně vysvětleno a předvedeno?

- Ano
- Ne

16. Bylo vaše školení zakončeno zkouškou u Červeného kříže?

- Ano
- Ne

17. Byl po vás vyžadován certifikát Červeného kříže pro přijetí na tuto pozici?

- Ano
- Ne

4. Jazykové dovednosti

18. Byly po vás vyžadovány jazykové schopnosti pro přijetí na tuto pozici?

- Ano
- Ne

19. Jaký konkrétní jazyk po vás byl vyžadován?

- Anglický

- Španělský
- Žádný

20. Jaká úroveň cizích jazykových dovedností po vás byla vyžadována?

- Pokročilá
- Mírně pokročilá
- Základní
- Žádná

5. Pracovní prostředí

21. Měl/a jste nad sebou dozor první pracovní dny?

- Ano
- Ne

22. Pracoval/a jste jako vodní záchranář sám na pracovišti?

- Ano
- Ne

23. Pracoval/a jste v kolektivu vodních záchranářů?

- Ano
- Ne

24. V kolik hodin začínala vaše pracovní doba?

- Před 8 hodinou ranní
- Mezi 8-10 hodinou ranní
- Po 10 hodině ranní

25. V kolik hodin končila vaše pracovní doba?

- Před 4 hodinou odpolední
- Mezi 4-6 hodinou odpolední
- Po 6 hodině odpolední

26. Kolik dní v týdnu jste průměrně pracoval/a?

- 4
- 5
- 6
- 7
- Vlastní odpověď:

27. Kolik hodin v týdnu jste průměrně pracoval /a?

- Méně než 15
- 15-30
- 30-40
- 40 - 50
- 50 a více

28. Jak dlouho trval váš pracovní poměr v jedné sezóně?

- Méně než 1 měsíc
 - 1-2 měsíce
 - 2-3 měsíce
 - 3-4 měsíce
29. Musel/a jste zastávat i jinou činnost, kromě práce vodního záchranáře?
- Ano
 - Ne
 - Pokud ano, uveďte jakou:
30. Omezovala vás tato činnost v práci vodního záchranáře?
- Ano
 - Ne
 - Pokud ano, uveďte důvod:
31. Mohl/a jste si v pracovní době udělat přestávku?
- Ano
 - Ne
 - Pokud ano, uveďte na jak dlouho a kolikrát za den:
32. Měl/a jste v pracovní době pauzu na oběd?
- Ano
 - Ne
 - Pokud Ano, uveďte, jak dlouho přestávka trvala:
33. Zastával v době pauzy někdo vaší pozici?
- Ano
 - Ne
34. Pracoval jste za každého počasí?
- Ano
 - Ne
35. Stalo se vám někdy, že vás nadřízený odvolal z pracovní doby z důvodu špatného počasí?
- Ano
 - Ne
 - Pokud ne, uveďte z jakého důvodu:
36. Uveďte, jakou běžnou denní činnost jste musel zastávat ve vaší pracovní době:
- Vlastní odpověď:

6. Pracovní vybavení

37. Měl jste v práci k dispozici mobilní zařízení, nebo telefon, kterým jste mohl zavolat první pomoc?
- Ano
 - Ne

38. Používali jste v pracovní době vysílačky pro komunikaci?

- Ano
- Ne

39. Byl váš balíček první pomoci dostatečně vybavený?

- Ano
- Ne
- Pokud Ne, uveďte, co vám v balíčku chybělo:

40. Jaké jiné vybavení a záchranné pomůcky jste u sebe musel mít v pracovní době?

- Vlastní odpověď:

7. Záchranné akce

41. Kolik záchran jste provedl za jednu sezónu práce?

- Vlastní odpověď:

42. Odvíjel se počet záchran od stavu počasí?

- Ano
- Ne

43. Odvíjel se počet záchran od počtu patronů, na které jste musel dohlížet?

- Ano
- Ne

44. Pomáhal vám při záchranných akcích někdo z kolegů, nebo nadřízených?

- Ano
- Ne

45. Dalo se některým záchranným akcím předejít, například zvýšením vaší pozornosti?

- Ano
- Ne

8. Pravidla na pracovišti

46. Měli jste na pracoviště pravidla chování pro patrony, které museli striktně dodržovat?

- Ano
- Ne

47. Uveďte, jaké pravidla museli návštěvníci bazénu, koupaliště či pláže dodržovat:

- Vlastní odpověď:

48. Pokud návštěvníci nerespektovali pravidla a opakovaně nerespektovali vaše napomínání, jak jste se zachoval/a?

- Vlastní odpověď:

9. Zaměstnavatel

49. Zařídil vám zaměstnavatel dopravu na pracoviště a z pracoviště?

- Ano
 - Ne
50. Pomohl vám zaměstnavatel zařídit ubytování v blízkosti vašeho pracoviště?
- Ano
 - Ne
51. Respektoval zaměstnavatel vaše přání a požadavky na pracovišti?
- Ano
 - Ne
 - Pokud ne, uveďte proč:
52. Mohl jste si určit, kolik hodin, či dní chcete odpracovat během jednoho týdne?
- Ano
 - Ne

10. Finanční ohodnocení, náklady

53. Jaká byla vaše hodinová mzda?
- Vlastní odpověď:
54. Jaká výplata činila za jeden odpracovaný týden?
- Vlastní odpověď:
55. Byl jste s výplatou spokojený?
- Ano
 - Ne
56. Jaká částka týdenního výdělku činila po odečtení veškerých nákladů (ubytování, doprava, strava)?
- Vlastní odpověď:
57. Jaké náklady jste musel vynaložit na vyřízení víz a veškerých administrativních poplatků?
- Vlastní odpověď:
58. Jaké náklady jste musel vynaložit na dopravu na místo pracoviště (letenka)?
- Vlastní odpověď:
59. Jaký byl váš výdělek za celé vaše působení práce?
- Vlastní odpověď:

11. Hodnocení

60. Plánujete práci záchranáře vykonávat i v dalších letech?
- Ano
 - Ne
61. Proved'te celkové zhodnocení vašeho působení jako vodní záchranář:
- Vlastní odpověď

Zdroj: vlastní zpracování

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ

Fakulta informatiky a managementu

Rokitanského 62, 500 03 Hradec Králové, tel: 493 331 111, fax: 493 332 235

Zadání k závěrečné práci

Jméno a příjmení studenta:

Pavel Čapek

Obor studia:

Sportovní management

Jméno a příjmení vedoucího práce:

Pavla Chaloupská

Název práce:

Analýza práce vodního záchranáře v České republice a v USA

Název práce v AJ:

Analysis of water rescue work in the Czech Republic and in the USA

Podtitul práce:

Podtitul práce v AJ:

Cíl práce: Zjištění hlavních rozdílů práce vodního záchranáře mezi Českou republikou a USA.

Osnova práce:

1. Úvod
2. Cíl a metodika zpracování
3. Teoretická východiska
 - 3.1 Vymezení pojmu vodní záchranář
 - 3.2 Vodní záchranář v ČR
 - 3.3 Vodní záchranář v USA
4. Empirická část
 - 4.1 Sběr informací a průběh dotazníkového šetření
 - 4.2 Výsledky šetření
5. Závěry a doporučení
6. Seznam použitých zdrojů
7. Přílohy

Projednáno dne:

14. 10. 2014

Podpis studenta

Podpis vedoucího práce